

ज्योतिविंत्केशवभद्य — काशीनायशमीभ्यां

संस्कृता-शोधिता च

इयस्

सहस्रनामस्तोत्रयुक्ता

कुमार्नहस्रनामावली

ईस्वीसं० १६४० संत्रविसं० २०१६ वैक्रमे १६६७

परापकाराय प्राकाश्यं नीता

पुस्तक सिलनेका पताः- ज्योठ काशीनाथ (पुलाद) दीचर हिन्दी विश्यालय चुन्दुपुरा सुधी श्रीलगर कारमीर

不不不不不不不不不不不不不不不不

मृत्यं के भिर्व करि

इमारे केपपुस्तक मिलनेका वत्ताः— पं॰ केशवभट्ट ज्योतिषी पाठशालाटीचर, जिल्ला रैगावरी, महल्लाभाग ज्योगीलङ्कर कश्मीर — श्रीनगरः

पुस्तकों की पृष्ठाङ्क श्रौर पंक्तिश्रङ्कसहित विषयस्त्री १ नित्यकर्मविधि नं० २ प्रथमखर हैं । पृष्ट १ पंक्ति १ से, काश्मीरिक नेय-एयोऽश्रमाचारशिचा, ४-१, जन्मोत्सवपूज्यदेवतापूजा ४-८, जन्माष्टमीपूजा ४-१६ जयनारायण ६-११, व्यासचराचर ७-१० अतिभीषण द-१ बहुरूपगर्भी-पयोगि (स्वच्छनद्ध्यानं) त्रिपंचनयनं देविसत्यात्मकं (२ खएड में) १-१ स्नान-विधि ७-1२ सन्ध्योपासना २०-६ नैवेद्यमंत्र २३-१६ सोजनविधि २४-४ पञ्चगव्यविधि २०-६ विष्णुपञ्चायतनपूजा ४४-१ गरोशास्तुति ४६-४ ग्रस्तुति ४७-द गायत्रीलीला ४६-१ गोरीस्तुति ६०-३ सुकृत्युमालात्मकः २ भवानीनामसहस्रास्तोत्रम् । ६१-। नामसहस्र व नामावली इन्द्राचीस्तात्रात्मकम् । ३ विष्णुसहस्रनामस्तोत्रं (१७-१ नामावली ११३-१३ स्तोत्र १२६-६ गोविन्दाष्टक १२७-१० कृष्णजीला १२८-४ 'विश्वेश्वराय' शिवस्तीत्र 1-) ४ सहस्रतामावाली । १२६-१ राजीसहस्रताम १३८-२२ नामावली १४१-१ उर्वालासहस्रनाम १४६-१३ नामावली १६६-१४ शारिकासहस्रनाम १७१-६ नामावली १६०-१ गरोशसहस्रनामावली २०३-१ राजीस्तोत्र २०४-२) राजीस्तुति २०४-२० उवालास्तोत्र २०७-१४ शारिकास्तोत्रात्मकम् 🐰 श्रादित्यहृदयम् (२०६-१) गणेशस्तोत्र । २१२-१ सरस्रतस्ति । २१४-। राज्ञीकवच । २१६-१६ आदिस्यहृद्यं । २३१-१ मातृभक्तिस्तुति । २३३-१ राष्ट्रीस्तोत्र । २३४-: मानुदेवीलीलःस्तुति । २३६-६ श्रपराजिसाविद्या । ६ शिवसूर्ययोः सहस्रनामावली (२४५-१ सूर्वेबहस्रनामावली । २४०-व शिवसहस्रनामावजी । २४६-६ मरकोत्तारणस्तोत्र । २४१- नारायणकवन २६६-१२ पञ्चसमहनुमस्त्रवय २७० - १ सूर्यकवच । ७ चमानुवास्यम् । (३ खगढं) १-१ चमानुवाक्य शिव रूजा। (चतुर्थ कगर्ड) १-१ बहुक्त्रगर्भस्तोत्र। १-१६ शिवकवच ११-१

CC-0. Narinder Safaya Collection. Digitized by eGangotri

पण्डितकेश्वायभद्दज्योतिर्विदा

संस्कारशोधनाभ्यां सम्पादिता

इयम्

मचमशिवपूजा।

मुम्बय्यां

निर्णयसागराख्यमुद्रणयद्रालयेऽङ्कयित्वा श्रींसप्तर्षिसंवत्सरे ५०११ विकमवत्सरे १९९२ ईस्वी वत्सरे १९३५ परोपकाराय प्राकास्य नीता ।

मृत्यं अधिकार्यम् । 0 65 मी

हमारे केयपुस्तक मिलनेका पताः— पं० केशवभट्टज्योतिषी पाठशालाटीचर, जिल्ला रैणावारी, महल्ला भागज्योगीलङ्कार, कश्मीर-श्रीनगर. १ नियकर्मविधिः 'नं. १ (स्नानविधि सन्ध्या-नैवेद्यमत्र-भो-जनविधि-पञ्चगव्यविधि हिन्दीभाषायां इतिकर्तव्यता-सहितः ब्राह्मीविद्या च) ... नित्यकर्मविधिः नं. २ (नं,१ विषय, तथा विष्णुपञ्चाय-तनपूजा-गणेशकवच-गुरु-गायत्री-गौरीस्तुतिमुकुन्दमा-लासहितः) ३ नियकर्मविधिः नं. ३ (नं. २ के विषय तथात्रैवर्ण्यव-णीश्रमाचारशिक्षा-जन्मोत्सवपूज्यपूजा-जन्माष्टमीपूजा जयनारायण-व्याप्तचराचर-अतिभीषण-बहुरूपगर्भीप-योगि स्वच्छन्दध्यानं च) त्रिपञ्चनयनं देवमिति ४ शिवपूजा (बहुरूपगर्भ-महिम्नःपार-शिवकवच-शिव-निर्वाण-ज्याप्तचराचर-अतिभीषण-षडक्षर-पञ्चाक्षर-दीनाकन्दनशिवापराधक्षमापन-कैवल्योपनिषत्-शिवप-जागणेशस्तवराजात्मका) ... ५ गणेशदुर्गास्तोत्रावली (लाक्षासिन्दूर-अद्रिराजज्येष्ठपुत्र एकदन्तमीशपुत्र इति गणेशस्तोत्रत्रय-गणपतिविद्या-देवीध्यानरत्नमाला-शारिकास्तोत्र-ब्राह्मीविद्यात्मिका) सौन्द्र्यळहरी (पञ्चस्तवीसमेता) देवीपूजा (देवीपूजा-राज्ञीस्तुतिः ''याद्वादशर्क''-साहि-भरुपभवानीवाक्यमञ्जरी-सरस्वतीस्तुतिश्च) ८ चमानुवाक्यम् ९ रुद्रपञ्चकम् (रुद्रमन्न-चममन्न-सौमारुद्र-दीक्षा-शता-ध्यायात्मकम्) ...

बहुरूपगर्भस्तोत्रम्।

शिवपूजायाम्।

ॐ नमः खच्छन्द्भैरवाय ॥ त्रह्मादिकारणातीतं खशक्तया-नन्दनिर्भरम् । नमामि परमेशानं खच्छन्दं वीरनायकम् ॥ १॥ कैलासशिखरासीनं देवदेवं जगद्वरुम्। पप्रच्छ प्रणता देवी भैरवं विगतामयम् ॥ २ ॥ "श्रीदेव्युवाच" प्रायश्चित्तेषु सर्वेषु समयोल्रङ्घनेषु च । महाभयेषु घोरेषु तीत्रोपद्रवभूमिषु ॥ ३॥ च्छिद्रस्थानेषु सर्वेषु सदुपायं वद् प्रभो । येनायासेन रहितो निर्दोषश्च भवेत्ररः ॥ ४ ॥ "श्रीभैरवः" शृणु देवि परं गुद्धं रहस्यं परमाद्धतम् । सर्वपापप्रश्चमनं सर्वदुःखनिवारणम् ॥ ५॥ शायश्चित्तेषु सर्वेषु तीत्रेष्वऽपि विमोचनम् । सर्वेच्छिद्रापहरणं सर्वार्तिविनिवारकम् ॥ ६ ॥ समयोछङ्घने घोरे जपादेव विमो-चनम् । भोगमोक्षप्रदं देवि सर्वसिद्धिफलप्रदम् ॥ ७॥ शत-जाप्येन गुद्ध्यंति महापातिकनोऽपि ये । तद्ऽर्धं पातकं हन्ति तत्पादेनोपपातकम् ॥ ८॥ कायिकं वाचिकं चैव मानसं स्पर्श-दोषजम् । प्रमादादिच्छया वाऽपि सक्रज्जाप्येन ग्रुट्यति ॥ ९॥ यागारम्भे च यागान्ते पठितव्यं प्रयत्नतः। नित्ये नैमित्तिके काम्ये परस्याप्या इत्मनो इपि वा ॥ १०॥ निश्छिद्रकरणं श्रोक्तं स्वभावपरिपूरणम् । द्रव्यहीने मत्रहीने यज्ञयोगविवर्जिते ॥११॥ मिक्तिश्रद्धाविरहिते शुद्धिश्रून्ये विशेषतः । मनोविक्षेपदोषे च विलोपे पशुवीक्षिते ॥ १२ ॥ विधिहीने प्रमादे च जप्तव्यं

सर्वकर्मसु । नाइतः परतरो मन्त्रो नातः परतरा स्तुतिः ॥१३॥ नातः परतरा काचित्सम्यक्प्रत्यङ्गिरा प्रिये । इयं समयविद्यानां राजराजेश्वरीश्वरि ॥१४॥ परमाऽप्यायनं दंवि भैरवस्य प्रकीर्ति-तम् । त्रीणनं सर्वदेवानां सर्वसौभाग्यवर्धनम् ॥ १५॥ स्तव-राजमिमं पुण्यं शृण्यन्वाऽवहिता प्रिये ॥ १६॥ ("अस श्रीबहुरूपभद्वारकस्तोत्रस्य, श्रीवामदेव ऋषिः, अनुष्टुप्छन्दः, श्रीबहुरूपभट्टारको देवता, आत्मनो० चतुर्वगिसिद्धार्थे पाठे विनियोगः ॥ न्यासं कुला प्राणायामः ॥'') वामे खेटकपाश-शार्क्षविलसदण्डं च वीणाण्टिके विश्राणं ध्वजमुद्गरौ खनिभदे च्यङ्कं कुठारं करे । दक्षेस्यऽङ्कराकन्दलेषुडमरून्वजित्रिश्ला-भयात्रुद्रस्थं शरवक्रमिन्दुधवलं स्वच्छन्द्रनाथं स्तुमः ॥ 🕉 बहुरूपाय विद्यहे कोटराक्षाय धीमहि। तन्नोऽघोरः प्रचोद यात् ॥ ३ ॥ ("मूलं । अघोरेभ्योऽथ घोरेभ्यो घोरघोरतरे भ्यथ । सर्वथा शर्व सर्वभ्यो नमस्ते रुद्ररूपेभ्यः") १०८, 📚 श्रीभैरवः ॥ ॐ नमः परमाकाशशायिने परमात्मने । शिवाय परसंशान्तिनरानन्दपदाय ते ॥ १॥ अवाच्यायाऽप्रमेयाय त्रमात्रे विश्वहेतवे । महासामान्यरूपाय सत्तामात्रैकरूपिणे ।।२॥ घोषादिदश्रधाशब्दबीजभूताय शम्भवे । नमः शान्तोग्रघोरा-दिमत्रसन्दर्भगर्भिणे ॥ ३॥ रेवतीसङ्गविस्रम्भसमा क्षेष्विला-सिने । नमः समरसाखादपरानन्दोपभोगिने ॥ ४ ॥ भोगपाण नमस्तुभ्यं योगीशैः पूजितात्मने । द्वयनिर्दलनोद्योगसमुख्वासि-तमृत्ये ॥ ५॥ सरत्प्रसर्विक्षोभविसृष्टाऽखिलजन्तवे । नमो मायास्त्रह्माय स्थाणवे परमेष्ठिने ॥ ६ ॥ घोरसंसारसंभोगदा-

यिने स्थितिकारिणे ॥ कालादिक्षितिपर्यन्तपालिने विभवे नमः ॥ ७॥ रेहनाय भहामोहध्वान्तविध्वंसहेतवे । हृद्याम्भोज-संकोचभेदिने शिवभानवे ॥ ८॥ भोगमोक्षफलप्राप्तिहेतुयोग-विधायिने । नमः परमनिर्वाणदायिने चन्द्रमौलये ॥ ९ ॥ घोष्याय सर्वमञ्जाणां सर्ववाञ्जयमूर्तये । नमः शर्वाय सर्वाय सर्वपाशापहारिणे ॥ १०॥ रवणाय रवान्ताय नमस्ते राव-राविणे । नित्याय सुप्रबुद्धाय सर्वान्तरतमाय ते ॥ ११॥ घोषाय परनादान्तश्रराय खचराय ते । नमो वाक्पतये तुभ्यं भवाय भवभेदिने ॥ १२ ॥ रमणाय रतीशाङ्गदाहिने चित्रकर्मिणे । नमः शैलसुताभर्ते विश्वकर्ते महात्मने ॥ १३ ॥ नमः पार-श्रतिष्ठाय सर्वान्तपद्गाय ते । नमः समस्ततलाध्वव्यापिने चित्स्वरूपिणे ।। १४।। रेवद्वराय रुद्राय नमस्ते रूपरूपिणे । परापरपरिस्पन्दमन्दिराय नमो नमः ॥ १५॥ भरिताखिल-विश्वाय योगगम्याय योगिने । नमः सर्वेश्वरेशाय महाहंसाय बम्भवे ॥ १६॥ चर्चाय चर्चनीयाय चर्चकाय चराय ते। रवीन्दुसन्धिसंस्थाय महाचकेश ते नमः ॥ १७॥ सर्वानुस्यूत-रूपाय सर्वाच्छादकशक्तये। सर्वभक्षाय सर्वाय नमस्ते सर्व-बेदिने ॥ १८॥ रम्याय बह्नभाकान्तदेहाधीय विनोदिने। नमः प्रपन्नदुष्प्राप्यसौभाग्यफलदायिने ॥ १९॥ तन्महेशाय तत्त्वार्थवेदिने भववेदिने । महाभैरवनाथाय भक्तिगम्याय ते नमः ॥ २०॥ शक्तिगर्भप्रवोधाय शरण्यायाऽशरीरिणे । सान्तिपुष्ट्यादिसाध्यार्थसाधकाय नमोऽस्तु ते ॥ २१ ॥ रव-रक्कण्डलिनीगर्भप्रवोधप्राप्तशक्तये । उत्स्कोटनापदुप्रौढपरमाक्षर-

मूर्तये ॥ २२ ॥ समस्तव्यस्तसंग्रस्तरिमजालोद्रात्मने । नम-स्तुभ्यं महामीनरूपिणे विश्वगर्भिणे ॥ २३ ॥ रेवारणिसमुद्भूत-वहिज्वालावभासिने । घनीभृतविकल्पात्मविश्ववन्धविभेदिने ॥ २४॥ भोगिनीस्यन्दनारूढिप्रौढिमालब्धगर्विणे । नमस्ते सर्वभक्ष्याय परमामृतलाभिने ॥ २५॥ णफकोटिसमावेश-भरिताखिलसृष्टये । नमः शक्तिशरीराय कोटिद्वितयसङ्गिने ॥ २६ ॥ महामोहमलाकान्तजीववर्गप्रवोधिने । महेश्वराय जगतां नमः कारणवन्धवे ॥ २७॥ स्तेनोन्मूलनदक्षेकस्मृतये विश्वमूर्तये । नमस्तेऽस्तु महादेवनाम्ने परस्वधात्मने ॥ २८ ॥ रुग्द्राविणे महावीर्यरुखंशविनाशिने । रुद्राय द्राविताशेष-बन्धनाय नमोनमः ॥ २९॥ द्रवत्पररसाखादचर्वणोद्यक्त-शक्तये । नमस्त्रिद्शपूज्याय सर्वकारणहेतवे ।। ३०॥ रूपातीत् नमस्तुभ्यं नमस्ते बहुरूपिणे। ज्यम्बकाय त्रिधामान्तश्चारिणे च त्रिचक्षुषे ॥ ३१॥ पेशलोपायलभ्याय भ्रान्तिभाजां महा त्मने ॥ ३२ ॥ दुर्लभाय मलाकान्तचेतसां तु नमोनमः ॥३२॥ भवप्रदाय दुष्टानां भवाय भवभेदिने । भव्यानां तन्मयानां तु सर्वदाय नमोनमः ॥ ३३ ॥ अणूनां भुक्तये घोरघोरसंसार-दायिने । घोरातिघोरमूढानां तिरस्कर्ते नमोनमः ॥ ३४ ॥ इत्येवं स्तोत्रराजेशं महाभैरवभाषितम् । योगिनीनां परं सार न द्यायस कसचित्।। अदीक्षिते शठे क्र्रे निःसत्ये ग्रुचि-वर्जिते। नास्तिके च खले मूर्खे प्रमत्ते विष्ठुतेऽलसे।। गुरु-शास्त्रसदाचारदृषके कलहिंप्रये। निन्दके चुम्भके क्षुद्रेऽसमये च दाम्भिके ।। दाक्षिण्यरहिते पापे धर्महीने च गर्विते । भक्ति-

युक्ते प्रदातव्यं न देयं परदीक्षिते ॥ पश्चनां सिन्नधौ देवि नोचार्य सर्वथा कचित् । अस्यैव स्मृतमात्रस्य विन्ना नश्यिन्त् सर्वशः ॥ गुद्यका यातुधानाश्च वेताला राक्षसादयः । डाकि-न्यश्च पिशाचाश्च ऋरसलाश्च पूतनाः ॥ नश्यिन्त सर्वे पिठत-स्तोत्रस्यास्य प्रभावतः । खेचरी भूचरी चैव डाकिनी शाकिनी तथा ॥ ये चान्ये बहुधा भूता दुष्टसच्चा भयानकाः । व्याधि-दौर्भिक्षदौर्भाग्यमारीमोहविषादयः ॥ गजव्याघादयो भीताः पलायन्ते दिशो दश । सर्वे दुष्टाः प्रणश्यन्ति चेत्याज्ञा पार-मेश्वरी ॥ इति श्रीलिलितस्वच्छन्दे बहुरूपगर्भस्तोत्र-राजः सम्पूर्णः ॥

अथ साम्बसदाशिवकवचस्तोत्रम्॥

अस्य श्रीसाम्बसदाशिवकवचराजस्य, ऋषभयोगीश्वर ऋषिः, अनुष्टुप्च्छन्दः श्रीसाम्बसदाशिवो
देवता, ॐबीजं, नमः श्राक्तिः, शिवायेति कीलकं,
श्रीसाम्बसदाशिवप्रीत्यथं पाठे विनियोगः ॥ ॐ अङ्गुष्टाभ्यां नमः, न तर्जनीभ्यां नमः, मः मध्यमाभ्यां नमः, शि
अनामिकाभ्यां नमः वा कनिष्टकाभ्यां नमः, य करतलकरपृष्टाभ्यां नमः ॥ ॐ हृद्याय नमः, न शिरसे खाहा, मः
शिखाये वपद्, शि कवचाय हुँ, वा नेत्राभ्यां वौषद्, य
अस्ताय फद्। प्राणायामः ॥ ध्यानं । ध्यायेन्नित्यं महेशं
रजतगिरिनिमं चारुचन्द्रावतंसं रत्नाकल्पोङ्ग्वलाङ्गं परशुमृगवराभीतिहस्तं प्रसन्नम् । पद्मासीनं समन्तात् स्तुतममरगणेव्यीप्रकृतिं वसानं विश्वाद्यं विश्ववन्द्यं निख्लिस्थरहरं पश्चवक्रं त्रिने-

त्रम् ॥ "तत्पुरुषाय विद्यहे, महादेवाय धीमहि, तन्नो रुद्रः प्रचोद्यात्" ॥३॥ ऋषभ उवाच ॥ नमस्कृत्य महादेवं विश्वव्यापिनमीश्वरम्। वक्ष्ये शिवमयं वर्म सर्वरश्वाकरं नृणाम् ॥ १ ॥ शुचौ देशे समासीनी यथावत्कल्पितासनः। जितेन्द्रियो जितप्राणिश्वन्तयेच्छिवमन्ययम् ॥ २॥ हत्पुण्डरी-कान्तरसन्निविष्टं खतेजसा व्याप्तनभोवकाशम् । अतीन्द्रियं स्रूक्ष्ममनन्तमाद्यं ध्यायेत्परानन्दमयं महेशम् ॥ ३॥ ध्याना-वधूताखिलकर्मवन्धियरं चिदानन्दनिमन्नचेताः । पडक्षरन्यास-समाहितात्मा शैवेन कुर्यात्कवचेन रक्षाम् ॥ ४ ॥ मां पात देवो अखिलदेवतात्मा संसारक्षे पतितं गभीरे । यनाम दिव्यं वरमत्रमूठं धुनोतु मे सर्वमघं हदिस्थम् ॥ ५॥ सर्वत्र मां रक्षतु विश्वमूर्तिज्योतिर्मयानन्द्यनश्चिदात्मा । अणोरणीयानुह-शक्तिरेकः स ईश्वरः पातु भयाद Sशेषात् ॥ ६॥ यो भूखरू पेण विभित्ते विश्वं पायात्स भूमेर्गिरिशो इष्टमूर्तिः । यो उपा खरूपेण नृणां करोति सञ्जीवनं सोऽवतु मां जलेभ्यः ॥ ७॥ कल्पावसाने अवनानि द्रम्वा सर्वाणि यो नृत्यति भूरिलीलः। स कालकद्रोऽवतु मां द्वाग्नेर्वात्यादिभीतेर्निखलाच तापात ॥८॥ यो वायुरूपेण चलत्वमाप त्राणादिभिः सोऽवतु मां दृढाय । सन्योमरूपो निख्लावकाशो ह्याकाशरूपेण करोत रक्षाम् ॥ ९ ॥ यः कालकृत्कालभयाच सोऽन्यात् दिवाकरत्वेन जगन्नये माम् । निशाकरत्वेन वनस्पतीशो यो वा मनः सोड-वतु निश्वलाय ॥ १० ॥ यो वेद नाम व्यवहारभोक्ता जीवस्वरू पेण ह्वीकसाक्षी। स पातु सत्कर्मफलप्रदो मां मखाय्यविध्वं

सकयज्वमूर्तिः ॥ ११ ॥ प्रदीप्तविद्यत्कनकावभासो विद्यावरा-भीतिकुठारपाणिः । चतुर्भुखस्तत्पुरुषस्त्रिनेत्रः प्राच्यां स्थितं रक्षतु मामजस्मम् ॥ १२ ॥ कुठारवेदाङ्करापाश्चरुककपालदका-क्षगुणान्ददानः । चतुर्प्रखो नीलरुचिस्त्रिनेत्रः पायाद्घोरो दिशि दक्षिणसाम् ॥ १३ ॥ कुन्देन्दुशङ्खस्फटिकावभासो वेदा-क्षमालावरदाभयाङ्कः। ज्यक्षश्रतुर्वक्र उरुप्रभावः सद्योधिजातोऽ-वतु मां प्रतीच्याम् ॥ १४ ॥ वराक्षमालाभयढकहस्तः सरोज-किञ्जलकसमानवर्णः । त्रिलोचनश्रारुचतुर्धुखो मां पायादुदीच्यां दिशि वामदेवः ॥ १५ ॥ वेदामयेष्ठाङ्करापाशटङ्करपालटकाः क्षत्रिश्र्लपाणिः । सितद्यतिः पञ्चमुखोऽवतान्मामीशान ऊर्ध्व प्रमप्रकाशः ॥ १६ ॥ सूर्धानमन्यान्मम चन्द्रमौलिभीलं ममा-व्याद् इथ भालनेत्रः । नेत्रे ममान्याद्भगनेत्रहारी नासां सद् रक्षतु विश्वनाथः ॥ १७॥ पायाच्छ्ती मे श्रुतिगीतकीर्तिः कपोलमन्यात्सततं कपाली । वकं सदा रक्षत पञ्चवको जिहाँ सदा रक्षतु वेदजिह्नः ॥ १८ ॥ कण्ठं गिरीशोऽवतु नीलकण्ठः स्कन्दो वृषस्कन्द्गतः सदाव्यात् । स्तनद्वयं पातु सदा महेशः पार्श्वद्वयं मे भगवान्गिरीशः ॥ १९॥ भुजद्वयं पातु भुजङ्ग-धारी पाणिद्रयं पातु पिनाकपाणिः । दोर्मूलमच्यान्मम धर्मन बाहुर्वक्षः स्थलं दक्षमखान्तको ऽन्यात् ॥ २०॥ ममोद्रं पातु गिरीन्द्रधन्वा मध्यं ममाव्यानमदनान्तकारी । हेरम्बतातो मम पातु नामिं पायात्कटिं धूर्जिटिरीश्वरों मे ॥ २१ ॥ गुद्धं हरो रक्षत वासुकीशः पृष्टं ममान्याद्गगनापगेशः। ऊरुद्वयं पातु कुवे-रमित्रो जानुद्रये मे जगदीश्वरोऽव्यात् ॥ २२॥ जङ्घाद्रयं पुङ्गवकेतुरव्यात्पादौ ममाव्यात्सुरवन्द्यपादः । पायान्ममान्तः-करणं परात्मा सर्वाङ्गमच्यान्मम सर्वगुप्तः ॥ २३ ॥ महेश्वरः पातु दिनाद्ययामे मां मध्ययामे ऽवतु वामदेवः । त्रिलोचनः पातु तृतीययामे वृषध्वजः पातु दिनान्तयामे ॥ २४ ॥ पाया-निशादौ शशिशेखरी मां गङ्गाधरी रक्षतु मां निशीथे। गौरी-पतिः पातु निशावसाने मृत्युञ्जयो रक्षतु सर्वकालम् ॥ २५॥ अन्तःस्थितं रक्षतु शंकरो मां स्थाणुः सदा पातु बहिःस्थितं माम् । तदन्तरे पातु पतिः पश्नां सदाशिवो रक्षतु मां सम-न्तात् ॥ २६ ॥ तिष्ठन्तमव्याद्भवनैकनाथः पायाद्भजन्तं प्रमथा-यिनाथः । वेदान्तवेद्योऽवतु मां निषण्णं मामन्ययः पातु शिवः श्यानम् ॥ २७ ॥ मार्गेषु मां रक्षतु नीलकण्ठः शैलादिदुर्गेषु पुरत्रयारिः । अरण्यवासादिमहाप्रवासे पायान्मृगव्याधउदार शक्तिः ॥ २८॥ कल्पान्तकालोग्रपदुप्रकोपस्फुटाट्टहासोचिलि ताण्डकोशः । घोरारिसेनार्णवदुर्निवारमहाभयाद्रक्षतु वीरभद्रः ।। २९ ।। पत्त्यश्वमातङ्गरथावरूथवत्सहस्रलक्षायुतकोटिभीषणम्। अक्षौहिणीनां शतमाततायिनां छिन्द्यान्मृडो घोरकुठारधारया १। ३० ॥ निहन्तु दस्यून्प्रलयानलाचिं ज्वलिश्रालं त्रिपुरान्त-कसा । शार्द्लसिंहक्षेष्टकादिहिंसान्सन्नासयत्वीशधनुः पिनाकः ।। ३१ ।। दुःस्वमदुःशकुनदुर्गमदौर्मनस्यदुर्भिश्चदुर्न्थसनदुःसह-दुर्यशांसि । उत्पातशापविषभीतिमऽसद्भहार्ति व्याधींश्र नाशयतु मे जगतामधीशः ॥ ३२ ॥ ॐ नमो भगवते सदाशिवाय सकलतत्त्वात्मकाय सर्वयत्राधिष्ठिताय सर्वतत्रखरूपाय सर्वमत्र-स्वरूपाय सर्वतत्त्वविदुराय ब्रह्महद्रावतारिणे नीलकण्ठाय पार्व-

CC-0. Narinder Safava Collection. Digitized by eGangotri

तीमनोहरप्रियाय सोमस्याग्रिलोचनाय भसोद्ध्लितविग्रहाय महामुक्रटधारिणे माणिक्यभूषणाय सृष्टिस्थितिप्रलयकालाग्नि-रुद्रावताराय दक्षाध्वरध्वंसकाय महाकालभेदनाय मूलाधारैक-निलयाय तत्त्वातीताय गङ्गाधराय सर्वदेवाधिदेवाय पडाश्रयाय वैदान्तसाराय त्रिवर्गसाधनाय अनेककोटिब्रह्माण्डजनकाय अन-न्तवासुकितक्षककार्कोटकशङ्खपालकुलिकपद्ममहापद्मेत्यष्टनागकु-लभूषणाय प्रणवस्क्षाय चिदाकाशाय आकाशदिक्खरूपाय सकलग्रहनक्षत्रमालिने सकलाय सकलकलङ्करहिताय सकललो-कैककर्त्रे सकललोकेकभर्त्रे सकललोकेकगुरवे सकललोकेकसा-क्षिणे सकललोकैकवरप्रदाय सकलनिगमगुद्याय सकलवेदान्त-पारगाय सकलदुरितार्तिभञ्जनाय सकलजगद्भयङ्कराय सकल-लोकेकशङ्कराय शशाङ्कशेखराय शाश्वतनिजावासाय निर्गुणाय नीरूपाय निराभासाय निरामयाय निरातंकाय निष्प्रपश्चाय निष्कलङ्काय निर्देन्द्राय निःसङ्गाय निर्मलाय निर्गमाय निरु-पमविभवाय निर्भयाय निर्लोभाय निष्कोधाय निश्चिन्ताय निरहंकाराय निराक्तलाय निराधाराय नित्यशुद्धबुद्धपरिपूर्ण-सचिदानन्दाय परमशान्तप्रकाशतेजोरूपाय तेजोमयाय जय जय रुद्र महारुद्रवीरभद्रावतार महाभैरव कालभैरव कल्पान्त-कपालमालाधर खद्वाङ्गखङ्गचर्मपाशांकुशडमरुकशूल-चापबाणगदाशक्तिभिण्डिपालतोमरम्रसलमुद्ररप्रासपद्विशपाश-प्रशुपरिघश्रुसण्डीशतशीचकाद्यायुधभीषणकर सहस्रमुख दंष्ट्रा-करालविकटाइहासविस्फारितत्रद्याण्डमण्डल नागेन्द्रकण्डल नागेन्द्रहारवलय नागेन्द्रचमीम्बरधर मृत्यु अय व्यंवकत्रिपुरा- न्तक विरूपाक्ष विश्वेश्वर विश्वरूप द्रपमवाहन विषमीपण विश्वतोम्रुख सर्वतो मां रक्ष रक्ष ज्वल ज्वल प्रज्वल २ महा-मृत्युभयं नाशय २ विषसर्पभयं शमय २ रोगभयमुत्साद्य २ चोरभयं नाशय २ चोरान्मारय २ ममशत्रून् उचाटय २ त्रिश्रुलेन विदारय २ कुठारेण भिनिध २ खड्नेन छिन्धि २ खद्वाङ्गेन विपोथय २ मुसुलेन निष्पेषय २ वाणैः सन्ताड्य २ तृतीयनेत्रेण सन्तापय २ रक्षांसि भीषय २ भूतान् विद्रा-वय २ कृष्माण्डवेतालभूतमारीब्रह्मराक्षसगणान् सत्रासय २ ममाञ्मयं कुरु २ वित्रस्तं मामाश्वासय २ नरकमहाभयान्मामुं-द्धर २ संजीवय २ क्षुचुड्भ्यां मामाप्यायय २ दुःखातुरं मामा-नन्दय २ शिवकवचेन मामाच्छादय २ त्र्यम्बक सदाशिव नमस्ते नमस्ते ।। ऋषभ उवाच । इतीदं कवचं शैवं वरदं व्याहतं मया । सर्ववाधाप्रशमनं रहस्यं सर्वदेहिनाम् ॥१॥ यः सदा धारयेन्मर्त्यः शैवं कवचप्रत्तमम्। न तस्य जायते कापि भयं शम्भोरनुग्रहात् ॥ २॥ श्लीणायुः प्राप्तमृत्युर्वा महारोगहतो पि वा। सद्यः मुखमवामोति दीर्घमायुश्च विन्द्ति ॥ ३॥ सर्वदारित्रकामनं सर्वमङ्गल्यवर्धनम् । यो धत्ते कवचं शैवं स देवरिपि पूज्यते ।। ४ ।। महापातकसंघातिर्धुच्यते चोप-पातकैः। देहान्ते मुक्तिमाप्तोति शिववमीनुभावतः ॥ ५॥ लमपि श्रद्धया वत्स शैवं कवचमुत्तमम् । धारयस्य मया धत्तं सद्यः श्रेयो ह्याप्यसि ॥ ६॥ इति श्रीस्कन्दपुराणे शिव-कवचं सम्पूर्णम् ॥

अथाऽनुलेपार्थं शिवमहिमस्तोत्रम्॥

क्षेपकः ॥ "आधीनामगदं दिव्यं व्याधीनां मूलकु-न्तनम् । उपद्रवानां दलनं महादेवसुपास्महे ॥ १॥ अहं पापी पापक्षपणिनपुणः दाङ्कर! भवानऽहं भीतो भीताऽभयवितरणे ते व्यसनिता । अहं दीनो दीनो-द्धरणविधिसज्जस्त्वमितरन्न जानेऽहं वक्तं कुरु सकल-शोच्ये मिय कृपाम् ॥ २॥ जनास्त्वत्पादाज्ञश्रवण-मननध्याननिपुणाः खयं ते निस्तीणी न खलु करुणा तेषु करणा। भवे लीने दीने मधि मननहीने न करुणा कथं नाथ ख्यातस्त्वमसि करुणासागर इति ॥ ३॥" ॐ महिम्नः पारं ते परमऽविदुषो यद्यऽसदृशी स्तुतिर्वसादीनाः मपि तद्वसन्नास्त्वयि गिरः। अथाऽवाच्यः सर्वः स्वमतिपरि-णामावधि गृणन्ममाप्येष स्तोत्रे हर निरपवादः परिकरः ॥ १॥ अतीतः पन्थानं तव च महिमा वाद्यानसयोरतद्यावृत्या यं चिकतमभिधत्ते श्रुतिरपि । स कस्य स्तोतव्यः कतिविधगुणः कस्य विषयः पदे सर्वाचीने पति न मनः कस्य न वचः॥२॥ मधुस्फीता वाचः परमममृतं निर्मितवतस्तव ब्रह्मन् किं वागऽपि सुरगुरोविंसायपदम् । मम त्वेतां वाणीं गुणकथनपुण्येन भवतः पुनामीत्यर्थेऽस्मिन्पुरमथन! बुद्धिर्व्यवसिता ॥३॥ तवैश्वर्य यत्तजगदुद्यरक्षाप्रलयकुत्रयीवस्तु व्यस्तं तिसृषु गुणभिनासु तजुषु । अभन्यानामस्मिन्वरद ! रमणीयामरमणीं विहन्तुं न्या-कोशीं विद्धत इहैके जडियः ॥ ४॥ किमीहः किंकायः

स खल किम्रुपायस्त्रिभ्रवनं किमाधारो धाता सृजति किम्रुपा-दानमिति च। अतर्केश्वर्ये लय्य इनवसरदः स्थो हति घयः कत-र्कोऽयं कांश्विन्मुखरयति मोहाय जगताम् ॥ ५॥ अजन्मानो लोकाः किमऽवयववन्तोऽपि जगतामधिष्ठातारं किं भवविधिर-नादृत्य भवति । अनीशो वा कुर्याद्भवनजनने कः परिकरो यतो मन्दास्त्वां प्रत्यमरवर संशेरत इमे ॥ ६ ॥ त्रयी सांख्यं योगः पञ्चपतिमतं वैष्णविमति प्रभिन्ने प्रस्थाने परमिद्मधः पथ्यमिति च । रुचीनां वैचित्र्यादजुकुटिलनानापथजुषां नृणामेको गम्य-स्त्तमसि पयसामर्णव इव ॥ ७ ॥ महोक्षः खट्वाङ्गं परशुरजिनं भस फणिनः कपालं चेतीयत्तव वरद तत्रोपकरणम् । सुरास्तां तामृद्धिं द्धति तु भवद्भप्रणिहितां नहि स्वात्मारामं विषयमृग-तृणा अमयति ।। ८ ।। ध्रुवं कश्चित्सर्वं सकलमपरस्तु ध्रुविमदं परो ध्रीव्याधीव्ये जगति गदति व्यस्तविषये। समस्तेऽप्येत-स्मिन्पुरमथन! तैर्विस्मित इव स्तविज्ञहेमि ला न खल ननु धृष्टा मुखरता ॥ ९ ॥ तवैश्वर्यं यत्नाद्यदुपरि विरिश्चो हरिरधः परि-च्छेतुं यातावनलमनलस्कन्दवपुषः । ततो भक्तिश्रद्धाभरगुरु गुणझां गिरिश! यत्खयं तस्थे ताभ्यां तव किमनु इत्तिन फलति ।। १० ।। अयनादासाद्य त्रिभुवनमवैरिव्यतिकरं दशास्रो यद्घाहूनभृत रणकण्डूपरवशान् । शिरःपद्मश्रेणीरचितचरणाम्भो-रुह्बलेः स्थिरायास्तद्भक्तेस्त्रिपुरहर! विस्फूर्जितमिदम् ॥ ११॥ अमुष्य लत्सेवासमधिगतसारं भुजवनं बलात्कैलासेपि लद्धि-वसतौ विक्रमयतः । अलभ्या पातालेऽप्यलसचलिता हुष्ट शिरसि श्रतिष्ठा लय्यासीद्भवमुपचितो मुद्यति खलः ॥ १२ ॥ यद्धि

CC-0. Narinder Safaya Collection. Digitized by eGangotri

सुत्राम्णो वरद ! परमोचैरपि सतीमधश्रके बाणः परिजन् विधेयत्रिभ्रवनः । न तचित्रं तस्मिन्वरिवसितरि लचरणयोने कस्याप्युन्नत्ये भवति शिरसस्तय्यवनतिः ॥ १३॥ अकाण्ड-ब्रह्माण्डक्षयचिकतदेवासुरकुपाविधेयस्यासीद्यस्त्रिनयन ! संहतवतः । स कल्मापः कण्ठे तव न कुरुते न श्रियमहो विकारोपि श्लाच्यो अवनभयभङ्गव्यसनिनः ॥ १४ ॥ असिद्धार्थो नैव क्वचिदपि सदेवासुरनरे निवर्तन्ते नित्यं जगति जयिनी यस विशिखाः । स पत्रयत्रीश लामितरसुरसाधारणमभूत्सरः सार्तव्यात्मा नहि वशिषु पथ्यः परिभवः ॥ १५ ॥ मही पादा-घाताद्वजति सहसा संशयपदं पदं विष्णोर्भाम्यद्वजपरिघरुग्ण-ग्रहगणम् । मुहुद्यौदीस्थ्यं यात्य^ऽनिभृतजटाताडिततटा जगद्र-क्षाये लं नटसि ननु वामैव विश्वता ॥ १६ ॥ वियद्यापी तारागणगुणितफेनोद्गमरुचिः प्रवाहो वारां यः पृषतलघु दृष्टः शिरसि ते । जगद्वीपाकारं जलियवलयं तेन कृतमित्यनेनैवी-नेयं धृतमहिम! दि्च्यं तव चपुः ॥ १७॥ रथःक्षोणी यन्ता शतधृतिरगेन्द्रो धनुरथो रथाङ्गे चन्द्राकी रथचरणपाणिः शर इति । दिधक्षोस्ते कोयं त्रिपुरतृणमाडम्बरविधिविधयैः क्रीड-न्त्यो न खळ परतत्राः प्रभुधियः ॥ १८ ॥ हरिस्ते साहस्रं कमलबलिमाधाय पद्योर्यदेकोने तसिन्निजमुदहरनेत्रकमलम्। गतो भत्तयुद्रेकः परिणतिमसौ चक्रवपुषस्रयाणां रक्षायै त्रिपुर-हर जागतिं जगताम् ॥ १९ ॥ ऋतौ सुप्ते जाग्रन्वमसि फल-योगे ऋतुमतां क कर्म प्रध्वस्तं फलति पुरुषाराधनमृते । अत-स्तामुत्प्रेक्ष्य कतुषु फलदानप्रतिभुवं श्रुतौ श्रद्धां बद्धा दृढपरि

करः कर्मसु जनः ।। २०।। क्रियादक्षो दक्षः क्रतपतिरधीश-स्तनुभृतामृषीणामार्तिज्यं शरणद! सद्स्याः सुरगणाः । ऋतु-अंशस्तत्तः क्रतुफलविधानव्यसनिनो ध्रुवं कर्तुः श्रद्धाविधुरम-भिचाराय हि मखाः ॥ २१॥ प्रजानाथं नाथ प्रसममिकं खां दुहितरं गतं रोहिज्ह्तां रिरमयिषुमृष्यस्य वपुपा । धनु-ष्पाणेर्यातं दिवमपि सपत्राकृतममुं त्रसन्तं ते द्यापि त्यजति न मुगव्याधरभसः ॥ २२॥ अपूर्वं लावण्यं विवसनतनोस्ते विस्यतां मुनीनां दाराणां समजनि स कोयव्यतिकरः। यतो भग्ने गुह्ये सकुद्ऽपि सपर्या विद्धतां ध्रुवं मोक्षोऽश्लीलं किमपि प्ररुपार्थप्रसिव ते ॥ २३ ॥ स्वलावण्याशंसा धृतधनुष्यमऽह्नाय तृणवत्पुरः ष्रुष्टं दृष्ट्वा पुरमथन पुष्पायुधमपि । यदि स्त्रेणं देवी यमनिरत देहार्भघटनाद्वैति लामद्भावत वरद मुग्धा युवतयः ॥ २४॥ इमशानेष्वाक्रीडा सरहर पिशाचाः सहचराश्रिता-भसालेपः सृगपि नृकरोटीपरिकरः । अमङ्गल्यं शीलं तव भवतु नामैवमखिलं तथापि सर्तृणां वरद परमं मङ्गलमित ॥ २५॥ मनः प्रत्यक्चित्ते सविधमवधायात्तमरुतः प्रहृष्यद्रोमाणः प्रमदस्रिकोत्सिश्चितद्याः। यदाकोक्याह्नादं हद इव निमज्याऽ-सृतमये द्रधत्यन्तस्तन्वं किमपि यमिनस्तत्किल भवान्।। २६ ॥ लमकेस्त्वं सोमस्लमसि पवनस्तं हुतवहस्लमापस्तं व्योम लम् धरणिरात्मा लमिति च । परिछिन्नामेवं लिय परिणतां विश्रत गिरं न विद्यस्तत्तत्त्वं वयमिह तु यत्त्वं न भवसि ॥ २७॥ त्रयीं तिस्रो इत्तीस्त्रिस्रवनमथो त्रीनपि सुरानकाराधैर्वर्णेस्त्रिभिरभिद-थत्तीर्णविकृति । तुरीयं ते धाम ध्वनिमिरनुरन्धानमणुभिः

समस्तव्यस्तं त्वां शरणद् गृणात्योमिति पदम् ॥ २८ ॥ भनः शर्वो रुद्रः पशुपतिरथोग्रः सह महांस्तथा भीमेशानाविति यदिभिधानाष्टकमिदम् । अग्रुष्मिन्यत्येकं प्रविचरति देव श्रुति-रपि प्रियायास्मै धाम्ने प्रणिहितनमस्योसि भवते ॥ २९ ॥ वपुष्प्रादुर्भावादऽनुमितमिदं जन्मनि पुरा पुरारे! नैवाहं क्वचिदपि भवन्तं प्रणतवान् । नमन्युक्तः सम्प्रत्यतनुरहमग्रेप्य इनित मान्महेश ! श्वन्तव्यं तदिदमपराधद्वयमपि ॥ ३० ॥ नमो नेदिष्टाय प्रियद्व द्विष्टाय च नमी नमः श्लोदिष्टाय सारहर महिष्ठाय च नमः। नमो वर्षिष्ठाय त्रिनयन यविष्ठाय च नमो नमः सर्वसौ ते तदिदमति सर्वाय च नमः ॥ ३१ ॥ बहलर-जसे विश्वीत्पत्तौ भवाय नमी नमः प्रबलतमसे तत्संहारे हराय नमो नमः । जनसुखकृते सत्वोद्रिक्तौ मृडाय नमो नमः प्रम-हसि पदे निस्तेगुण्ये शिवाय नमो नमः ॥ ३२ ॥ कृशपरि-णति चेतः क्रेशवक्यं कचेदं कच तव गुणसीमोछिङ्घिनी शक्व-दृद्धिः । इति चिकतमऽमन्दीकृत्य मां भक्तिराऽधाद्वरद चर-णयोस्ते वाक्चपुष्पोपहारम् ॥ ३३ ॥ सुरभुजगनरेन्द्रैरर्चितस्ये न्दुमौलेः प्रथितगुणगरिम्णो ज्ञानकारुण्यमूर्तेः । सकलगुणव-रेण्यः पुष्पदन्ताऽभिधानो व्यद्धद्ऽलघुवृत्तेः स्तोत्रमेतद्वरीयः ॥ ३४ ॥ असितगिरिसमं स्थात्कज्जलं सिन्धुपात्रे सुरतस्वर-शाखा लेखनी पत्रमुर्वी । लिखति यदि गृहीला शारदा सर्व कालं तद्पि तव गुणानामीश ! पारं न याति ॥ ३५ ॥ अह-रहरनवद्यं धूर्जटेः स्तोत्रमेतत्पठति परमभक्तया गुद्धचित्तः पु-मान्यः । स भवति शिवलोके रुद्रतुल्यस्तथात्र प्रचुरतरधनायुः

पुत्रवान्कीर्तिमांश्र ॥ ३६ ॥ दीक्षा दानं तपस्तीर्थस्नानं योगाः दिकाः कियाः । महिम्नस्तव पाठस्य कलां नाईन्ति षोडशीम् ।। ॥ ३७ ॥ महेशान्नापरो देवी महिस्रो नापरा स्तुतिः । अघी-रान्नापरो मन्त्रो नास्ति तत्त्वं गुरोः परम् ॥ ३८ ॥ कुसुमद-शननामा सर्वगन्धर्वराजः शशधरवरमौलेर्देवदेवस्य दासः। स गुरुनिजमहिम्रो अष्ट एवास्य रोषात्स्तवनमिद्मकार्षाहिच्य-दिव्यं महिम्रः ॥ ३९॥ सुरवरम्निप्ज्यं खर्गमोक्षेकहेतुं पठित यदि मनुष्यः प्राञ्जलिनीन्यचेताः । त्रजति शिवसमीपं किन्नरैः स्त्यमानः स्तवनमिद्ममोघं पुष्पदन्तप्रणीतम् ॥ ४० ॥ श्री-पुष्पदन्त मुखपङ्कजनिर्गतेन स्तोत्रेण किल्विषहरेण हरप्रियेण। कण्ठिस्थितेन पठितेन समाहितेन सुप्रीणितो भवति भूतपति-र्महेशः ॥ ४१ ॥ इत्येषा वाङ्मयी पूजा श्रीमच्छङ्करपादयोः। अर्पिता तेन मे देवः श्रीयतां च सदाशिवः ॥ ४२ ॥ क्षे० ॥ आ किं न रक्षसि नयत्ययमन्तको मां हेलावलेपस-मयः किमयं महेश। मा नाम भूत्करुणया हृद्यस्य पीडा ब्रीडापि नास्ति शरणागतमुज्झतस्ते?। इति श्रीपुष्पद्नतविरचितं शिवमहिमस्तोत्रमनुलेपनार्थम्॥

शिवचामरार्थं जयस्तुत्यादि शिवस्तोत्रत्रयम्।

जय सर्वजनाधीश जय गौरीपते शिव । जय देव महादेव जयगङ्गाधरेश्वर । जय दग्धपुराध्यक्ष जय कालान्तकारक । जय कामविरामेश जय भक्तानुकम्पक ॥ जय त्रैलोक्यसंरक्षिन् जय निर्भुण सद्गुण । जयानन्तगुणारम्भ जय घोर महेश्वर ॥

जय चन्द्रकलाक्रान्त जय नागेन्द्रभूषण । जय पुङ्गवसत्केतो जय ज्यक्ष महेश्वर ।। जयान्तकरिपो शम्भो जय ब्रह्मादि-कारण । जय पश्चकलातीत जय ग्रुलिन्कपालभृत् ॥ जयोपेन्द्रे-न्द्रचन्द्राद्य जय नन्द्यादिवन्दित । जयानेकगणाधीश जय खामिन् महेश्वर ॥ जय विश्वाद्य विश्वेश जय विश्वेककारण । जय विश्वस्रजां मुख्य जय विश्वस्य सहुरो ॥ जय निरामय जय सुधामय जय धृतामृतदीधिते, जय हतान्तक जय कृतान्तक जय पुरान्तक सद्भते । जय परापर जय द्यापर जय नतापिंतसद्भते जय जितसार जय महेश्वर जय जय त्रिजग-त्पते ॥ इति जयस्तुतिः ॥ व्याप्तचराचरभावविशेषं चिन्म-यमेकमनन्तमनादिम् । भैरवनाथमनाथशरण्यं लन्मयचित्ततया हृदि वन्दे ॥ १ ॥ त्वन्मयमेतदशेषमिदानीं भाति मम त्वदनुग्रह-शक्तया। त्वं च महेश सदैव ममात्मा खात्ममयं मम तेन समस्तम् ॥ २ ॥ खात्मिन विश्वगते लिय नाथे तेन न संसु-तिमीतिकथास्ति । सत्स्वपि दुर्घरदुःखिनमोहत्रासविधायिषु कर्मगणेषु ॥ ३ ॥ अन्तक मां प्रति मा दशमेनां क्रोधकराल-तमां विद्धीहि । शङ्करसेवनचिन्तनधीरो भीषणभैरवशक्ति-मयोसि ॥ ४॥ इत्थम्रपोढभवन्मयसंविद्दीधितिधारितभूरि-तमिसः । मृत्युयमान्तककर्मपिशाचैनीथ नमोस्तु न जातु विभेमि ॥ ५ ॥ प्रोदितसत्यविबोधमरीचिप्रोक्षितविश्वपदार्थ-सतत्त्वः । भावपरामृतनिर्भरपूर्णे त्वय्यहमात्मनि निर्वृतिमेमि । ६ ॥ मानसगोचरमेति यदैव क्रेशदशाऽतनुतापविधात्री । नाथ तदैव मम त्वद्भेदस्तोत्रपरामृतवृष्टिरुदेति ॥ ७ ॥ शङ्कर २ शि० प्र

सत्यमिदं व्रतदानस्नानतपो भवतापविनाशि । तावकशास्त्रपरा-मृतचिन्ता सिन्धति चेतसि निर्शतिधाराः ॥ ८॥ नृत्यति गायति हृष्यति गाढं संविदियं मम भैरवनाथ । त्वां प्रियमाप्य सुद्र्शनमेकं दुर्लभमन्यजनैः समयज्ञम् ॥ ९॥ वर्सुरसंपौषे कृष्णदशम्यामभिनवगुप्तः स्तवमिममकरोत् । येन विश्वर्भवम-रुसन्तापं शमयति झटिति जनस्य दयातुः ॥ १०॥ इत्यऽभिनवोक्तभैरवस्तुतिः ॥ अतिभीषणकदुभाषणयम-किंकरपटलीकृतताडनपरिपीडनमरणागमसमये । उमया सह मम चेतिस यमशासन निवसञ्छिव शंकर शिव शंकर हर मे हर दुरितम् ॥ १॥ अतिदुर्नयचंदुलेन्द्रियरिपुसञ्चयद् लिते पविकर्कशकडुजिल्पतखलगईणचिलते । शिवया सह मम चेतिस शशिशेखर निवसञ्चिव ।। २ ॥ भवभञ्जन सुररञ्जन खलवश्चन पुरहन् दनुजान्तक मदनान्तक रविजान्तक भग-वन् । गिरिजावर करुणाकर परमेश्वर भयहञ्छिव श०।। ३ ॥ शकशासन कृतशासन चतुराश्रमविषये कलिविग्रह भवदुर्गह रिपुद्रबेलसमये । द्विजक्षत्रियवनिताशिशुद्रकम्पितहृद्ये शिव० ॥ ४॥ भवसंभवविविधामयपरिपीडितवपुषं दियतात्मज-ममताभरकछपीकृतहृद्यम् । कुरु मां निजचरणार्चनिन्रतं भव सततं शिव० ॥ ५ ॥ इति चामरार्थं जयस्त्रत्यादि श्चित्रस्तोत्रत्रयम् ॥ अथ पश्चाक्षरपडश्वरशिवस्तुतिः॥ नागेन्द्रहाराय त्रिलोचनाय भसाङ्गरागाय महेश्वराय । देवा-धिदेवाय दिगम्बराय तसे नकाराय नमःशिवाय ॥ १ ॥ मातङ्गचर्माम्बरभूषणाय समस्तगीर्वाणगणाचिताय। त्रैलोक्य-

नाथाय पुरान्तकाय तसा मकारा० ॥ २॥ शिवामुखाम्भोज-विकासनाय दक्षस्य यज्ञस्य विनाशकाय । चन्द्राकवैश्वानरली-चनाय तसे शिकारा० ॥ ३ ॥ वसिष्ठकुम्भोद्भवगौतमादि-म्रनीन्द्रवन्द्याय गिरीश्वराय । श्रीनीलकण्ठाय वृषध्वजाय तसी वकारा० ॥ ४ ॥ यज्ञस्वरूपाय जटाधराय पिनाकहस्ताय सनातनाय । नित्याय शुद्धाय निरञ्जनाय तसी यकाराय॰ ॥ ५॥ इति॥ ॐकारं विन्दुसंयुक्तं नित्यं ध्यायन्ति योगिनः । कामदं मोक्षदं चैव ॐकारं तं नमाम्यहम् ॥ १॥ न जातो न मृतो यथ क्षयो यस न विद्यते । नमन्ति देवताः सर्वे नकारं तं० ॥ २॥ महादेवं महावकं महाध्यानपरा-यणम् । महापापहरं देवं मकारं तं ।। ३।। शिवात्परतरो नास्ति शिवशास्त्रेषु निश्रयः। शमन्ति सर्वपापानि शिकारं० ॥ ४ ॥ वाहनं वृषमो यस वासुकिः कण्ठभूषणम् । वामे शक्तिधरं देवं वकारं तं०।। ५।। यत्र तत्र स्थितो देवः सर्वव्यापी महेश्वरः । यो गुरुः सर्वदेवानां यकारं तं० ।। ६ ।। ॐकारं कर्मचक्रेषु नकारं नामिमण्डले। मकारं हृद्ये देशे शकारं कण्ठभूषणम् । वकारं वक्रमध्ये तु यकारं ब्रह्मरन्ध्रगम् ॥ एवं षडश्वरस्तोत्रं यः पठेच्छिवसन्निधौ । शिवलोकमवामोति शिवेन सह मोदते ॥ इति पश्चाक्षरषडक्षरशिवस्तुतिः ॥

अथ शिवनिर्वाणस्तुतिः ॥ क्षमापनस्तुतिश्च ॥

ज्यत्य ऽनन्यसामान्यप्रकृष्टगुणवैभवः । संसारनाटकारम्भ-निर्वाहनकविः शिवः। ॐनमः शिवाय भूतभव्यभाविभाव-भाविने । ॐनमःशिवाय मातृमानमेयकल्पनाजुषे । ॐनमः० भीमकान्तशान्तशक्तिशालिने। ॐ०शाश्वताय शङ्कराय शम्भवे। ॐ० निर्निकेतनिःस्वभावमूर्त्तये । ॐ०निर्विकल्पनिष्प्रपञ्च-संविदे । ॐ०निर्विवादनिष्प्रमाणसिद्धये । ॐ० निर्मलाय निष्कलाय वेधसे । ॐ०पार्थिवाय गन्धमात्रसंविदे । ॐ०पड्-साद्यसाम्यरस्यत्रयये ।। १० ।। ॐ०तेजसाय रूपितानिरूपिणे ॐ०पावनाय सर्वभावसंस्पृशे । ॐ०नाभसाय शब्दमात्रराविणे । ॐ०निर्गलन्मलन्यपायि पायवे । ॐ०विश्वसृष्टिसौष्ठवैकमेधसे ॐ०सर्वतः प्रसारिपादसम्पदे । ॐ०विश्वभोग्यभोगयोग्यपाणये। ॐ०वाच्कप्रपञ्चवाच्यवाचिने। ॐ० नस्यगन्धसर्वगन्धवन्धवे ॐ०पुद्रलालिलोलकाप्रशालिने ॥ २० ॥ ॐ०चाक्षुपाय विश्व-रूपसन्दरो ॐ०तद्वणत्रयविभागभूतये। ॐ०पौरुपाय भोक्त-दाय मानिने । ॐ०सर्वतो नियन्तृतानियामिने । ॐ०कामभे-दुकल्पनोपकल्पिने । ॐ०िकिश्चिदेव वत्सताकरासुने । ॐ० किञ्चिदेव वेत्तृतोपपादिने। ॐ०सर्वभोग्यवर्धनोपरागिणे। ॐ० गुद्धविद्यतत्त्वमञ्जरूपिणे। ॐ०द्दवतयाविकखरेशात्मने ॥३०॥ ॐ०सर्ववित्प्रभो सदाशिवाय ते। ॐ०वाच्यवाचकादिषद्भ मित्तये । ॐ०वर्णमंत्रसत्पदोपपादिने । ॐ०पश्चधा कलाग्न-

पश्चपश्चिने । ॐ०सौरजैनबौद्धशुद्धभागिने । ॐ०भक्तिमात्रल-भ्यदर्शनाय ते । ॐ०सर्वती गरीयसां गरीयसे । ॐ०सर्वती महीयसां महीयसे । ॐ०सर्वतः स्थवीयसां स्थवीयसे । ॐ०-तुभ्यमस्त्रणीयसामणीयसे ॥ ४० ॥ ॐ०मन्द्राद्रिकन्द्राधि-शायिने । ॐ०जाह्ववीजलोङ्बलाभजूटिने । ॐ०भालचन्द्रच-न्द्रिकाकिरीटिने । ॐ०सोमसूर्यविद्यमात्रनेत्र ते । ॐ०कालकु-टकण्ठपीठसुश्रिये। ॐ०धर्मरूपपुङ्गवध्वजाय ते। ॐ०भसाधू-लिशालिने त्रिश्लिने । ॐ०सर्वलोकपालिने कपालिने । ॐ०-सर्वदैत्यमर्दिने कपर्दिने । ॐ०नित्यनम्रनाकिने पिनाकिने ॥ ५०॥ ॐ०नागराजहारिणे विहारिणे।ॐ०शैलजाविलासिने मुखासिने । ॐ०मन्मथप्रमाथिने पुरप्नुषे । ॐ०कालदेहदाहयु-क्तिकारिणे । ॐ०नागकृत्तिवाससेऽप्यऽवाससे । ॐ०भीषणइम-शानभूमिवासिने । ॐ०पीठशक्तिपीठकोपपादिने । ॐ०सिद्ध-मत्रयोगिने वियोगिने । ॐ०सर्वदकतुर्नयादिकारिणे । ॐ०-सर्वतीर्थतीर्थताविधायिने ॥ ६० ॥ ॐ०साङ्गवेदतद्विचारचा-रवे । ॐ०पट्पदार्थपोडशार्थवादिने । ॐ०सांच्ययोगपाञ्चरा-त्रपश्चिने । ॐ०धातृविष्णुशर्वकादिरूपिणे । ॐ० धातृविष्णु प्रमुखात्मरूपिणे । ॐ०भोग्यदाय भोग्यभोगरूपिणे । ॐ०पा-रगाय पारणाय मित्रणे। ॐ०पारमार्थपार्थिवस्वरूपिणे। ॐ०-सर्वमण्डलाधिपत्यशालिने । ॐ०सर्वशक्तिवासनानिवासिने ॥ ७० ॥ ॐ०सर्वतत्रवासनारसात्मने । ॐ०सर्वमञ्रदेवतानि-योगिने । ॐ० खिखाय नित्यकर्ममालिने । ॐ० कालकरप-कल्पिने सुतल्पिने। ॐ०भक्तकाय सौख्यदाय शम्भवे। ॐ०-· भूर्भवः स्वरात्मलक्ष्यलक्षिणे । ॐ० शून्यभावशान्तरूपधारिणे ।

ॐ०सर्वभावशुद्रबुद्धिहेतवे । ॐ०सर्वसिद्धिदायिने सुमायिने । ॐ०भक्तिमात्रसंस्तुताय शूलिने ॥ ८० ॥ ॐनमः शिवाय भाखते। ॐ०भर्ग ते। ॐ० शर्व ते। ॐ० गर्व ते। ॐ० खर्व ते। ॐ०पर्व ते । ॐ०रुद्र ते । ॐ०भीम ते। ॐ० विष्णवे । ॐ०जिष्णवे । ९० । ॐ०धन्विने । ॐ०खिङ्गणे ॐ०चर्मिणे । ॐ०वर्मिणे । ॐ०कर्मिणे । ॐ०धर्मिणे । ॐ०भामिने । ॐ०कामिने । ॐ०योगिने । ॐ०भोगिने । ॐ०तिष्ठते । ॐगच्छते । ॐ०हेतवे । ॐ०सेतवे । ॐ०सर्वतः । ॐ०सर्वशः । ॐ०सर्वदा । ॐ०सर्वथः १०८ ॥ भव शर्व रुद्रहर शंकर भूतपते गिरिश गिरीश भर्ग शशिशेखर नीलगल। त्रिनयन वामदेव गिरिजाधव माररिपो जयजय देवदेव भग-वन्भवतेऽस्तु नमः ॥ एतामष्टोत्तरशतनमस्कारसंस्कारपूतां भूतार्थन्याहतिनुतिग्रदाहत्य मृत्युञ्जयस । कश्चिद्विद्वान्यदिह कुशलं सिश्रनोति स किश्रित्तेनान्येषां भवति पठतामीप्सिता-र्थस सिद्धिः । इति व्यासोक्तनिर्वाणस्तुतिः॥ अथ विावापराधक्षमापनस्तुतिः ॥ ॐआदौ कर्मप्रसङ्गात्कलयति कळुपे मात्रकक्षौ स्थितं मां विण्मूत्रामेध्यमध्ये कथयति नितरां जाठरो जातवेदाः । यद्यद्वै तत्र दुःखं व्यथयति विविधं शक्यते केन वक्तं क्षन्तन्यो मेऽपराधः शिव शिव शिव मोः श्रीमहादेव शम्मो ॥ १ ॥ बाल्ये दुःखातिरेकान्मलछलितवपुः स्तन्यपाने पिपासी नो शक्यश्रेन्द्रियेभ्यो भवगुणजनितैर्जन्तुभिः संप्रदृष्टः । नानारोगादिदुःखाद्वदनपरवद्यः शङ्करं न सरामि क्षन्तन्यो मेऽपराधः ।।२॥ प्रौढोऽहं योवनस्थो विषयविषधरैः

पञ्चिमिर्ममसन्धौ दृष्टो नष्टो विवेकात्सुतधनयुवतिस्वादुसौख्ये निषणाः । शैवीचिन्ताविहीनः परतपनरतो मानगर्वाधिरूढः क्षन्तन्यो मे ।। ३ ।। वार्धक्ये चेन्द्रियाणां विनतिगतमति-आधिदैवाधिभूतेर्दुःखै रोगैर्वियोगैस्त्वनवसितवपुः प्रौढिहीनोड-तिदीनः । मिथ्यामोहाभिलापैर्भमन् इलिग्णवत् धूर्जटेध्यान-अष्टः क्षन्तन्यो० ॥ ४ ॥ स्नाला प्रत्यूपकाले स्नपनिविधिकृते नाहतं गाङ्गतोयं पूजार्थं वा कदाचिद्रहुतरगहनात्खण्डविच्वी-दलानि । नानीता पद्ममाला सरसि विकसिता गन्धपुष्पै-स्त्वद्र्थं क्षन्तव्यो ।। ५ ॥ स्थिता पद्मासनेहं प्रणवयुतमरूत्कु-ण्डलीसक्ष्ममार्गाच्छान्ति नीते खखान्ते प्रकटितविभवं ज्योति-रूपं पराष्यम् । लिङ्गज्ञैनीबवाक्यैः सकलतनुगतं शङ्करं न सरामि क्षन्तव्यो० ॥ ६ ॥ ध्याला चित्ते शिवाख्यं प्रचुरत-रधनं नैव दत्तं द्विजेभ्यो हव्यं ते लक्षसंख्येहुतवहवदने नार्पितं वीजमन्त्रैः । नो तप्तं गाङ्गतीरे व्रतजपनियमेरुद्रजाप्येने वेदैः क्षन्तव्यो ।। ७ ॥ दुग्धेर्मध्याज्ययुक्तैर्द्धिसितसहितैः स्नापितं नैव लिङ्गं नो लिप्तं चन्दनाद्यैः कनकविरचितैः पूजितं न प्रस्तैः । धूपैः कर्पूरदीपैर्विविधरसयुतैर्नेव मक्ष्योपहारैः क्षन्तच्यो ।। ८ ।। नो शक्यं सार्तकर्म प्रतिपद्गहनं प्रत्य-भिज्ञातुमीपच्छौतं वाक्यं कथं वा द्विजवरशमदं ब्रह्ममार्गप्र-दीपम् । ज्ञेयो धर्मो विचारैः श्रवणमत्तु मया किं निदिध्या-सितन्यं क्षन्तन्यो० ॥ ९ ॥ नयो निःसङ्गशुद्धस्त्रिगुण्विरहितो ध्वस्तमोहान्धकारो नासाग्रे न्यस्तदृष्ट्या विदितभवगुणेनैव नेष्टः कदाचित्। उन्मत्तावस्थया त्वं विगतकलिमले स्वाशये नापि श्राप्तः श्रन्तच्यो० ॥ १० ॥ चन्द्रोद्धासितशेखरे सारहरे

गङ्गाधरे शंकरे सपैर्भूषितकण्ठकर्णविवरे नेत्रोत्थवैश्वानरे । दन्तिलकृतसुन्दराम्बरधरे त्रैलोक्यसारे हरे मोक्षार्थ कुरु चित्त-द्यत्तिमर्खिलामन्यैस्तु किं कर्मभिः ॥ ११ ॥ किंवाऽनेन धनेन वाजिकरिभिः प्राप्तेन राज्येन किं किंवा पुत्रकलत्रमित्रपश्चभि-र्देंहेन गेहेन किम्। ज्ञात्वैतत् क्षणभङ्गरं सपदि रे त्याज्यं मनो दूरतः स्वात्मस्यं गुरुवाक्यतो भज भज श्रीपार्वतीवछभम्।।१२॥ आयुर्नेइयति पश्यतां प्रतिदिनं याति क्षयं यौवनं प्रत्यायान्ति गताः पुनर्न दिवसाः कालो जगद्भक्षकः। लक्ष्मीस्तोयतरङ्गभ-ङ्गचपला विद्युचलं जीवितं तसान्मां शरणागतं शरणद त्वं रक्ष रक्षाधुना ॥ १३ ॥ आत्मा त्वं गिरिजा मतिः सहचराः प्राणाः शरीरं गृहं पूजा ते विषयोपभोगरचना निद्रा समाधिस्थितिः । सञ्चारः पद्योः प्रदक्षिणविधिः स्तोत्राणि सर्वा गिरो यद्यत्कर्म करोमि तत्तद्खिलं दाम्भो तवाराधनम् ॥ १ ॥ त्रूषे नोत्तरमङ्ग पद्यसि न मामेताद्दशं दुःखितं विज्ञप्तिं बहुधा कृतां न शृणुषे नायासि मन्मानसे । संसाराणवगर्तमध्यपतितं प्रायेण नालम्बसे वाकश्चःश्रवणाङ्गिपाणिरहितं त्वा-माह सत्यं श्रुतिः ॥ २॥ करचरणकृतं वाकायजं कर्मजं वा अवणनयनजं वा मानसं वाऽपराधम् । विदितमविदितं वा सर्वमेतत्क्षमस्य जय जय करुणाव्धे श्रीमहादेव शम्भो ॥१४॥ इति शंकराचार्यकृता शिवापराधक्षमापनस्तुतिः॥॥ अथ रावणकृतदीनाकन्दाख्यशिवक्षमापणम् ॥ ॐगौरीश्वराय अवनत्रयकारणाय भक्तित्रयाय भवभीतिभिदे भवाय । श्रुवीय

दुःखरामनाय वृषध्वजाय रुद्राय कालदहनाय नमः शिवाय।।१।। सर्वेश्वरते सति भसशायिने ह्युमापतित्वे सति चोर्ध्वरेतसे । वित्तेशभृत्ये सति चर्मवाससे निष्टत्तरागाय नमस्तपस्तिने ॥२॥ ॐकारेण विहीनस्य नित्यमुद्धियचेतसः । तापत्रयाभितप्तस्य त्राणं कुरु महेश्वर ।। ३ ।। कायपोषणसक्तस्य रोगशोकाकुलस्य च । मवार्णविनमग्नस्य त्राणं० ॥ ४ ॥ मदनोरगदृष्टस्य क्रोधा-ग्रिज्वलितस्य च । लोभमोहादिसक्तस्य त्राणं ।। ५ ॥ तृष्णा-शृङ्खलया नाथ बद्धस भवपञ्जरे । कुपाईदीनचित्तस त्राणं० ॥ ६ ॥ भटेनीनाविधेघीरैर्यमस्याज्ञाविधायकैः । तां दिशं नीयमानस्य त्राणं० ॥ ७ ॥ दुष्टस्य नष्टचित्तस्य श्रेष्ठमार्गोज्ज्ञिः तस च । अनाथस जगनाथ त्राणं० ॥ ८ ॥ संसारपाश-दृढवन्धनपीडितस्य मोहान्धकारविषमेषु निपातितस्य। कामा-र्दितस्य भयरागखलीकृतस्य दीनस्य मे कुरु द्यां परलोकनाथ ॥ ९॥ दीनोसि मन्दिधपणोसि निराश्रयोसि दासोसि साधुजनतापरिवर्जितोसि । दुष्टोसि दुर्भगतमोसि गतत्रपोसि धर्मोन्झितोसि विकलोसि कलङ्कितोसि ॥ १० ॥ भीतोसि भज्जरतमोसि भयानकोस्मि शंकाशतन्यतिकराकुलचेतनोसि । रागादिदोपनिकरेर्प्रखरीकृतोसि सत्यादिशौचनियसैः परि-वर्जितोसि ॥ ११ ॥ जन्माटवीभ्रमणमारुतखेदितोसि नित्या-मयोस्म्यऽशरणोस्म्यऽसमञ्जसोसि । आशानिरङ्कशियाचि-कयार्दितोसि हास्रोसि हा पशुपते शरणागतोसि ॥ १२ ॥ हा हतोसि विनष्टोसि दष्टोसि चपलेन्द्रियै:। भवार्णविनम-ग्रोसि किं त्रातुं मम नाईसि ॥ १३ ॥ यदि नासि महापापी

यदि नासि भयातुरः । यदि नेन्द्रियसंसक्तस्तत्कोर्थः शरणे मम ।। १४ ।। आर्ता मत्सदशो नान्यस्त्रत्तो नान्यः कृपापरः। तुल्य एवावयोर्योगः कथं नाथ न पाहि माम् ॥ १५ ॥ आक-र्णयाऽशु कृपणस्य वचांसि सम्यक् लब्धोसि नाथ बहुभिनेनु जन्मवृन्दैः। अद्य प्रभो यदि द्यां कुरुपे न मे त्वं तत्तः परं कथय कं शरणं त्रजामि ॥ १६ ॥ द्वेष्योहं सर्वजन्तूनां वनधूनां च विशेषतः । सुहद्वर्गस्य सर्वस्य किमन्यत्कथयामि ते ॥१७॥ मातापितृविहीनस्य दुःखशोकातुरस्य च । आशापाशनिबद्धस्य रागद्वेषयुतस्य च ॥ १८ ॥ देवदेव जगन्नाथ शरणागतवत्सल। नान्यस्नातास्ति मे कश्चिन्वदते परमेश्वर ॥ १९ ॥ भीतोस्मि कालवशगोसि निराश्रयोसि खिन्नोसि दुःखजलधौ पतितोसि शम्भो । आत्तींसि मोहपटलेन समावृतोसि तां चन्द्रचूड शरणं समुपागतोस्मि ॥ २० ॥ आशिखान्तं निमयोस्मि दुस्तरे भवकर्दमे । प्रसीद कृपया शम्भो पादाप्रेणोद्धरख माम् ॥२१॥ श्रुता मे भवभीतस्य भगवन्करुणा गिरः। तथा कुरु यथा भूयो न वाधन्ते भवापदः ॥ २२ ॥ समयशतविछप्तं भक्तिहीनं कुचैलं मलिनवसनगात्रं निर्देयं पापशीलम् । रविजश्रुकुटिभीतं रोगिणं प्राप्तदुःखं खलजनपरिभूतं रक्ष मां सर्वशक्ते ॥ २३॥ आपनोसि शरण्योसि सर्वावस्थास सर्वदा। भगवंस्तां प्रपन्नोसि रक्ष मां शरणागतम् ॥ २४ ॥ जातस्य जायमानस्य गर्भस्य-स्यापि देहिनः । माभूतत्र कुले जन्म यत्र शम्भुन देवतम् ॥ २५ ॥ शङ्करस्य च ये भक्ताः शान्तास्तद्भतमानसाः । तेषां दासस्य दासोहं भूयां जन्मनि जन्मनि ॥ २६॥ नमस्कारा-

दिसंयुक्तं शिवइत्यक्षरद्वयम् । जिह्वाग्रे वर्तते यस्य सफलं तस्य जीवितम् ॥ २७ ॥ यत्कृतं यत्करिष्यामि तत्सर्वं न मया कृतम् । त्या कृतं तु फलभुक्त्वमेव परमेश्वर ॥ २८ ॥ यद्श्वर-षद्भ्रष्टं मात्राहीनं च यद्गतम् । मया दासेन विज्ञप्तं श्वम्यतां षरमेश्वर ॥ २९ ॥ इति श्रीरावणकृता दीनाकन्दनस्तुतिः ॥

अथ कैवल्योपनिषत्॥

ॐअथाश्वलायनो भगवन्तं परमेष्ठिनं परिसमेत्योवाच । अधीहि भगवन् ! ब्रह्मविद्यां वरिष्ठां सदा सिद्धः सेन्यमानां निग्दाम् । ययाऽचिरात्सर्वपापं विपोद्य परात्परं पुरुषं याति विद्वान् ।। तस्मै स होवाच पितामहश्च श्रद्धामिक्तध्यानयोगादऽवेहि । न कर्मणा न प्रजया धनेन त्यागेनेके अमृतत्वमानश्चः ।। परेण नाकं निहितं गुहायां विश्राजदेतद्यतयो विश्रान्त । वेदान्तविज्ञानसुनिश्चितार्थाः संन्यासयोगाद्यत्यः ग्रद्धः सच्द्याः ।। ते ब्रह्मलोकेषु परान्तकाले परामृताः परिमुच्यन्ति सर्वे।। विविक्तदेशे च सुखासनस्थः ग्रुचिः समग्रीविश्वरःशरीरः । अत्याश्रमस्थः सकलेन्द्रियाणि निरुद्धा भक्त्या खगुरुं प्रणम्य ।। हत्पुण्डरीके विरजं विशुद्धं विचिन्त्य मध्ये विशदं विश्वोकम् । अचिन्त्यमऽन्यक्तमनन्तरूपं शिवं प्रशान्तममृतं ब्रह्मयोनिम् ।। तथादिमध्यान्तविहीनमेकं विश्वं चिदानन्दस्वरूपमद्धतम् । उमासहायं परमेश्वरं प्रश्चं त्रिलोचनं नीलकण्ठं प्रशान्तम् ।। इयाला मुनिर्गच्छति भूतयोनिं समस्तसाक्षं तमसः परस्तात् ।।

स ब्रह्मा स शिवः सेन्द्रः सोक्षरः परमः खराट्। स एव विष्णुः स प्राणः स कालोगिः स चन्द्रमाः ॥ स एव सर्व यद्भृतं यच भव्यं सनातनम् । ज्ञाला तं मृत्युमत्येति नान्यः पन्था विमु-क्तये ।। सर्वभूतस्थमात्मानं सर्वभूतानि चात्मनि । संपद्यन्त्रहा परमं याति नान्येन हेतुना ।। आत्मानमरणि कुला प्रणवं चोत्तरारणिम् । ज्ञाननिर्मथनाभ्यासात्पाशं दहति पण्डितः ॥ स एव मायापरिमोहितात्मा शरीरमास्थाय करोति सर्वम् । स्त्रियात्रपानादिविचित्रभोगैः स एव जाग्रत्परितृप्तिमेति। खमे स जीवः सुखदुःखमोक्ता खमायया कल्पितविश्वमोगे। सुषुप्तिकाले सकले प्रलीने तमोभिभूतः सुखरूपमेति ॥ पुनश्र जन्मान्तरकर्मयोगात्स एव जीवः स्विपिति प्रबुद्धः । पुरत्रये क्रीडित यश्र जीवस्ततस्तु जातं सकलं विचित्रम् ।। आधार-मानन्दमखण्डवोधं यसिंछ्यं याति पुरत्रयं च ॥ एतसाञ्जायते प्राणो मनः सर्वेन्द्रियाणि च । खं वायुज्योतिरापश्च पृथ्वी विश्वस्य धारिणी ॥ यत्परं ब्रह्म सर्वात्मा विश्वसाऽयत्नं महत् । स्क्ष्मात्स्क्ष्मतरं नित्यं तत्त्वमेव त्वमेव तत् ॥ जाग्र-त्स्वमसुषुप्त्यादिप्रपर्श्व यत्प्रकाशते । तद्वसाहमिति ज्ञात्वा सर्वबन्धेः प्रमुच्यते ॥ त्रिषु धामसु यद्भोग्यं भोक्ता भोगश्च यो भवेत्। तेभ्यो विलक्षणः साक्षी चिन्मात्रोहं सदाशिवः ॥ मय्येव सकलं जातं मयि सर्वं प्रतिष्ठितम् । मयि सर्वं लयं याति तद्रह्माद्रयमस्म्यहम् ॥ अणोरणीयानहमेव तद्रन्महानहं विश्वमिदं विचित्रम् । पुरातनोहं पुरुषोहमीशो हिरण्मयोहं शिवरूपमसि ॥ अपाणिपादोहमचिन्त्यशक्तिः पश्याम्यऽचक्षश्र शृणोम्यऽकर्णः । अहं विजानामि विविक्तरूपो नचास्ति वेत्ता
मम चित्सदाहम् ॥ वेदैरनेकैरहमेव वेद्यो वेदान्तकृद्वेदविदेव
चाहम् ॥ न पुण्यपापे मम नास्ति नाशो न जन्मदेहेन्द्रियवुद्विरस्ति । न भूमिरापो मम विहरस्ति नचानिलो मेस्ति नचाम्बरं
च ॥ एवं विदित्वा परमात्मरूपं गुहाशयं निष्कलमद्वितीयम् ।
समस्तसाक्षिं सदसद्विहीनं प्रयाति शुद्धं परमात्मरूपम् ॥ यः
शतरुद्रियमधीते सोग्निप्तो भवति । सुरापानात्प्तो भवति
ब्रह्महत्यायाः पू० सुवर्णस्तेयात्पू० अकृत्यकृत्यात्पू०॥ तस्मादऽविद्यक्तमात्माश्रितो भवत्यऽत्याश्रमी सर्वदा सकृद्धा जपेत् अनेन
ज्ञानमामोति संसारार्णवनाशनम् । तस्मादेवं विदित्वैनं कैवल्यं
फलमश्रुते कैवल्यं फलमश्रुते ॥ इत्यथववेदे कैवल्योपनिषत् ॥

अथ शिवपूजा प्रारभ्यते।

'अस्य श्री आसनशोधनमंत्रस्य मेरुपृष्ठऋषिः, सुतलं छन्दः, क्रमों देवता आसनशोधने विनियोगः। प्रीं पृथिव्ये आधारशक्ये समालभनं गन्धोनमः अर्घोनमः पुष्पं नमः। पृथ्व तया धृता लोका देवि त्वं विष्णुना धृता। त्वं च धारय मां देवि पवित्रं कुरु चासनम्॥ ''नमस्कार करना''॥ ग्रुक्काम्बरधरं विष्णुं शशिवणं चतुर्भुजम्। प्रसन्तवद्नं ध्यायेत्सर्वविद्योपशान्तये॥ अभिप्रेता-र्थसिद्धार्थं पूजितो यः सुरेरपि। सर्वविद्यन्छिदं तस्मै गणाधिपतये नमः॥ कपूरगौरं करुणावतारं संसारसारं भुजगेन्द्रहारम्। सदा रमन्तं हृदयारविन्दे भवं भवानीसहितं नमामि॥ गुरुक्रह्मा गुरु-

र्विष्णुर्गुरुः साक्षान्महेश्वरः । गुरुरेव जगत्सर्व तसौ श्रीगुरवे नमः ॥ गुरवे नमः परमगुरवे नमः परमेष्टिने गु० परमाचार्याय नमः आद्यसिद्धिभ्यो नमः ॥ "न्यास करना" ॐअङ्ग्रष्टाभ्यां नमः, न तर्जनीभ्यां नमः, मः मध्यमाभ्यां नमः, शि अनामिकाभ्यां नमः, वा कनिष्ठिकाभ्यां नमः, य करतलकरपृष्ठाभ्यां नमः ॥ "इति करन्यासः"।। "अथ षडङ्गन्यासः"।। ॐ हृद्याय नमः, न शिरसे खाहा, मः शिखायै वौषट्, शि कवचाय हुं, वा नेत्र-त्रयाय वौषद्, य अस्ताय फट्।। "चारों तरफ तिलें फेंकना"।। अपसर्पनतु ते भूता ये भूता भ्रुवि संस्थिताः । ये भूता विव्रक-तीरस्ते नक्यन्तु शिवाज्ञया ॥ प्राणायामः॥ "मुख और पैरों को पानीसे छडकना" तीर्थे स्तेयं तीर्थमेव समानानां भवति मानः शंस्यो अरुरुपो धृर्तिः प्राणङ् मर्त्यस्य रक्षाऽणो ब्रह्मणस्पते ॥ ''पवित्र धारना" वसोः पवित्रमसि शतधारं वस्नां पवित्रमसि सहस्रधारमयक्ष्मा वः प्रजया संस्रजामि रायस्पोषेण बहुला भ-वन्ति ।। "अपने आपको गन्धादिक लगाना"।। खात्मने शिव-खरूपाय समालभनं गन्धो नमः अर्थोनमः पुष्पं नमः ॥ "दीष को" खप्रकाशो महादीपः सर्वतस्तिमिरापहः । प्रसीद मम गोविन्द दीपोयं परिकल्पितः ॥ "धृप को" ॥ वनस्पतिरसो दिन्यो गन्धात्यो गन्धवत्तमः। आघ्रेयः सर्वदेवानां धूपोयं परिकल्पितः ॥ ''द्धरजको" ॥ नमो धर्मनिधानाय नमः खकृत-साक्षिणे । नमः प्रत्यक्षदेवाय भास्कराय नमोनमः ॥ "पानी छोडना"। यत्रास्ति माता न पिता न बन्धुर्श्रातापि नो यत्र सुहुज्जनश्च । न ज्ञायते यत्र दिनं न रात्रिस्तत्रात्मदीपं शर्णं प्र-

पद्ये ।। आत्मने शिवस्ररूपाय दीपधूपसङ्कल्पात्सिद्धिरस्तु दी-पोनमः धृपोनमः ॥ ॐतत्सद्रह्माऽयतावत्तिथावऽद्याऽग्रुकमा-सस्याऽमुकपक्षस्य तिथावऽमुकायामाऽत्मनो वाञ्चनःकायोपार्जि-तपापनिवारणार्थे श्रीसदाशिवशीत्यर्थममुककामनासिद्धर्थं भ-वायदेवाय, शर्वायदेवाय, रुद्रायदेवाय पशुपतयेदेवाय उग्रा-यदेवाय भीमायदेवाय महादेवाय ईशानायदेवाय पार्वतीसहि-ताय परमेश्वराय दीपोनमः धृपोनमः ॥ अपसच्येन । पित्रे पि-तामहाय प्रपितामहाय इत्यादिभ्यः दीपःस्वधा धृपःस्वधा ॥ सन्येन ।। "विष्टरसहितपानी में तिन वार फूल और गन्ध छोडना" ।। संबः सृजामि हृदयं संसृष्टं मनो अस्तुवः ।। १ ।। संसृष्टास्तन्वः सन्तुवः संसृष्टः प्राणो अस्तुवः ॥ २ ॥ संय्यावः प्रियास्तन्वः संप्रिया हृद्यानि वः । आत्मा वो अस्तु संप्रियः संप्रियास्तन्त्रो मम ॥ ३ ॥ "वह पानी देव पर छोडना" ॥ अश्विनोः प्राणस्तौ ते प्राणन्दत्तां तेन जीव मित्रावरुणयोः प्रा-णस्तौ ते प्राणं दत्तां तेन जीव बृहस्पतेः प्राणः स ते प्राणं द-त्तात्तेन जीव ॥ "देव को न्यास करना"॥ ॐ अङ्गुष्ठाभ्यां नमः इत्यादि॥"पुच्छा पडना"तन्महेशाय विबहे वाग्विशुद्धाय धीमहि तन्नः शिवः प्रचोद्यात् ॥ ३ ॥ तत्सद्रह्माऽद्यातावत्०। भवरण-देवस्य शर्वस्यदेवस्य रुद्रस्य देवस्य पशुपतेर्देवस्य उग्रस्य देवस्य मीमस देवस महादेवस ईशानस देवस पार्वतीसहितस परमे-श्वरस्य अचीमहं करिष्ये ॐ कुरुष्व ॥ यवान्विकीर्य ॥ "आसन देना"।। विश्वेश्वर महादेव राजराजेश्वरेश्वर । आसनं दिव्यमी-ञ्चान दास्रेहं परमेश्वर ॥ भवस्यदेवस्य इदमासनं नमः ॥

"आवाहन करना"॥ भवायदेवाय० युष्मान्वः पूज्यामि ॐपू-जय। भवंदेवं शर्वदेवं रुद्रदेवं पशुपतिदेवं उग्रंदेवं भीमंदेवं महादेवं ईशानंदेवं पार्वतीसहितंपरमेश्वरं आवाहियण्यामि ॐमावाहय॥ आयाहि भगवञ्छम्भो सर्वेश गिरिजापते । प्रसन्नो भव देवेश नमस्तुभ्यं हि शंकर्।। लिङ्गेत्र भक्तद्यया क्षणमात्रमेकं स्थानं वि-थाय भन्न मद्विहितां पुरारे । सर्वेश विश्वमय हत्कमलाधिरूढः पूजां गृहाण भगवन्भन्न सेद्य तुष्टः ।। भूमेर्जलातु पवनादन-लाद्धिमांशोरुष्णांश्चतोहृदयतो गगनात्समेत्य । लिङ्गेत्र सन्म-णिमये मदनुग्रहार्थं भत्तयैकलभ्य भगवन्कुरु सन्निधानम् ॥ भ-गवन्पार्वतीनाथ भक्तानुग्रहकारक । असाद्यानुरोधेन सन्नि-थानं कुरु प्रभो ॥ ३ ॥ इत्याहूय तु गायत्रीं त्रिः समुचार्य त-च्ववित् । मनसा चिन्तितेर्द्रव्येर्देवमात्मिन पूजयेत् ॥ तेजोरूपं ततः क्षित्वा प्रतिमायां पुनर्यजेत् ॥ प्राणायामः ॥ पाद्यार्थे उ-द्कं नमः ॥ "पानी हाथसे पात्र में वापस छोडना" ॥ शत्री-देवीरिमष्टय आपो भवन्तु पीतये, शंच्योरिमस्रवन्तु नः ॥ ''यह द्रन्य उसमें छोडना" लाजाश्र कुङ्कमं चैव सर्वीषधिसमन्वितम्। दर्भाकुरं जलं चैव पश्चाङ्गं पाचलक्षणम् ॥ भगवन्तः पाद्यं ॥ २॥ महादेव महेशान महानन्द परात्पर । गृहाण पाद्यं महत्तं पार्वतीसहितेश्वर । भवायदेवाय० पार्चनमः ॥ ''पाद्यशेष छो-डना"।। पुनः शक्रोदेवी० ॥ "यह द्रव्य छोडना" आपः क्षीरं क्याग्राणि घृतं च दिघ तण्डुलाः। यवाः सिद्धार्थकाश्चेति ह्यार्थमष्टाङ्गमुच्यते । भगवन्तोऽर्घ्यं ॥ २ ॥ त्र्यम्बकेश सद्धारा विपदां प्रतिघातक । अर्घ्यं गृहाण देवेश सम्पत्सर्वार्थसाधक ॥

भवदेव शर्वदेव रुद्रदेव पशुपते देव उग्रदेव भीमदेव महादेव ईशानदेव पार्वतीसहितपरमेश्वर इदं वीऽर्घ्य नमः ॥ त्रिपुरान्तक दीनार्त्तिनाश श्रीकण्ठ तुष्टये। गृहाणाचमनं देव पवित्रोदकक-ल्पितम् ॥ भवायदेवाय० आचमनीयं नमः ॥ त्रिकालकालका-लेश संहारकरणोद्यत।स्नानं तीर्थाहतैस्तीयैर्गृहाण परमेश्वर।।भवाय देवाय०मत्रसानीयं नमः॥पानीयान्तरितैः पयोद्धिघृतैः क्षौद्रे-क्षुभिः सौषधेत्रीं हाद्धिः कुसुमोद्कैः फलजलैः सिद्धार्थलाजोद्कैः। गन्धाद्भिः ग्रुभहेमरतसिललैरित्थं सदा चोचमैर्द्यात्पश्चदशा-म्बुना सह महास्नानानि शम्भोः क्रमात् ॥ असंख्याताः सह-स्राणि ये रुद्रा अघि भूम्याम् । तेषां सहस्रयोजनेव धन्वानि तन्मसि ॥ १ ॥ येऽसिन्महत्यर्णवेऽन्तरिक्षे भवा अघि । तेषां सह ।। २।। ये नीलग्रीवाः शितिकण्ठा दिवं रुद्रा उपाश्रिताः। तेषां ।। ३ ।। ये नीलग्रीवाः शितिकण्ठाः अर्वा अधः क्षमा-चराः । तेषां ।। ४ ॥ ये वनेषु शिल्पिश्चरा नीलग्रीवा विलो-हिताः । तेषां ।। ५ ॥ येऽन्नेषु विविध्यन्ति पात्रेषु पिनतो जनान् । तेषां ।। ६ ॥ ये भूतानामधिपतयो विशिखासः कन पर्दिनः । तेषां ।। ७ ।। ये पथीनां पथि रक्षय ऐडमृदाय व्युधः। तेषां ।। ८ ।। ये तीर्थानि प्रचरन्ति सुकावन्तो निः षङ्गिणः । तेषां ।। ९ ॥ य एतावन्तो वा भूयांसो वा दिशो रुद्रा वितिष्ठिरे । तेषां० ।। १० ।। ॐनमो अस्तु रुद्रेभ्यो ये दिवि येषां वर्षमिषवस्तेभ्यो दश प्राचीर्दश दक्षिणा दश प्रती-चीर्वशोदीचीर्वशोध्वांस्तेभ्यो नमो अस्तु ते नो मृडयन्तु ते यं द्विष्मो यश्च नो द्वेष्टि तमेषां जम्मे द्धामि ॥१॥ ॐनमो अस्तु ३ बहु० स्तो०

CC-0. Narinder Safaya Collection. Digitized by eGangotri

रुद्रेभ्यो येऽन्तरिक्षे येषां वात इषवस्तेभ्यो दश्र०।।२।। ॐनमो अस्तु रुद्रेभ्यो ये पृथिन्यां येषामन्नमिषवस्तेभ्यो ।।।।। भवाय देवाय० पश्चदशस्त्रानानि नमः ॥ ॐनमोदेवेभ्यः "कण्ठो-पवीती" खाहा ऋषिभ्यः। "अपसन्येन"। खधा पितृभ्यः "सच्येन" आब्रह्मस्तम्बपर्यन्तं ब्रह्माण्डं सचराचरं जगचृष्यतु ।।३।। एवमस्तु ।। "फिर पात्रमें पानी 'ॐनमः शिवाय' इस मन्त्रसे सात वार मंत्रित करके अपने माथेतक लेके अमृतसे भराहुआ ध्यान करके देवके सिरपर छोडना । इह मत्रगुडक कहते हैं"।। "आरात्रिका निकालना"गृह्णन्तु भगवद्भक्ता भूताः प्रा-सादबाह्यगाः। पश्चभूताश्च ये भूतास्तेषामजुचराश्च ये। ते तृप्यन्तु वौषद्।। "देवके पादोंका पानी नेत्रोंके मलना"॥ भगस्य हृद्यं लिङ्गं लिङ्गस्य हृद्यं भगः। तसौ ते भगलिङ्गाय उमारु-द्राय वै नमः ॥ उत्तिष्ठ भगवञ्छम्भो उत्तिष्ठ गिरिजापते । उत्तिष्ठ त्रिजगन्नाथ त्रैलोक्ये मङ्गलं कुरु ॥ "शम्भू विठाने जगाह फूल छोडछोड कर पडना" आसनाय नमेः पद्मा-सनाय नमः । वृषभासनाय नमः ज्ञानासनाय नमः ॥ किमा-सनं ते वृषभासनाय किंभूषणं वासुकिभूषणाय । वित्तेशभृत्याय किमस्ति देयं वागीश किं ते वचनीयमस्ति ।। "महिम्नः पारस्तोत्र पढते हुई देवको अनुलेपन चन्दनादिद्रच्योंसे करना" ॥ "वस्र पहनना" ॥ कालाग्निरुद्र सर्वज्ञ वरदाभय-दायक । वस्तं गृहाण देवेश दिन्यवस्नोपशोभित । भवाय दे-वाय० वस्त्रं परिकल्पयामि नमः । "जन्यो पहननां" ॥ सुव र्णतारैरचितं दिच्ययज्ञोपवीतकम् । नीलकण्ठ मया दत्तं गृहाण

मदनुग्रहात्। भवाय दे० यज्ञोपवीतं परिकल्पयामि नमः॥ "गन्ध चडाना" ॥ सर्वेश्वर जगद्दन्य दिव्यासनसुसंस्थित । गन्धं गृहाण देवेश दिव्यगन्धोपशोभितम् । भवाय० समाल-भनं गन्धो नमः । "अक्षत और फूल चडाना" ॥ सदाशिव शिवानन्द प्रधानकरणेश्वर । पुष्पाणि विल्वपत्राणि विचित्राणि गृहाण मे ।। भवाय दे० । अनन्ताय नमः । स्रक्षाय शिवोत्त-माय एकनेत्राय एकरुद्राय त्रिमृर्तये श्रीकण्ठाय शिखण्डिने नन्दिने महाकालाय नमः ॥ अभीष्टिसिद्धिं मे देहि शरणागत-वत्सल । भक्त्या समर्पये तुभ्यं प्रथमावरणार्चनम् ॥ गणपत्ये नमः वृषभाय कुमाराय अम्बिकायै चण्डेश्वराय नमः । अमीष्ट० द्वितीयावर् ।। इन्द्राय वजहस्ताय अयये शक्तिहस्ताय यमाय द-ण्डहस्ताय नैऋतये खङ्गहस्ताय वरुणाय पाशहस्ताय वायवे ध्वज-हस्ताय कुबेराय गदाहस्ताय ईशानाय त्रिशूलहस्ताय ब्रह्मणे पद्मह-स्ताय विष्णवे चक्रहस्ताय नमः ॥ अभीष्ट० तृतीयाव० ॥ जयायै नमः विजयायै सुभगायै दुर्भगायै जयन्त्यै कुहिन्यै अपरा-जिताये कराल्ये नमः ॥ अभीष्टसि० चतुर्था० ॥ सूर्याय नमः चन्द्रमसे भौमाय बुधाय बृहस्पतये शुक्राय शनैश्रराय राहवे केतवे ॥ अभीष्ट० पश्चमा० ॥ अनन्तनागराजाय नमः वासु-किनाग० तक्षकना० पद्म० महापद्म० कार्कोट० राह्वपाल० कुलिक । अभीष्ट पष्टमाव । वज्राय फट् नमः शक्तये फ दण्डाय० खङ्गाय० पाशाय० ध्वजाय० गदायै० त्रिशूलाय० पद्माय ॰ चक्राय फट्नमः । अभीष्टिसिद्धिं मे देहि शरणागत-वत्सल । भक्त्या समर्पये तुभ्यं सप्तमावरणार्चनम् ॥ शिवाय

पार्थिवेश्वरचिन्तामणये सपरिवाराय सानुचराय अर्घो नमः पुष्पं नमः ॥ "धूप चडाना" ॥ महादेव मृडानीश जगदीश निरञ्जन । धूर्प गृहाण देवेश साज्यं गुग्गुलकल्पितम् ॥ भवाय० धूर्पं परिकल्पयामि नमः ॥ ''रत्नदीप चडाना'' ॥ हिरण्यबाहो सेनानीरोपधीनां पते शिव । दीपं गृहाण कर्पूर-कपिलाज्यत्रिवर्तिकम् । भवाय० रत्नदीपं परिकल्पयामि नमः ॥ मयूरपुच्छेर्देवेश शुभ्रेश्वामरकैस्तथा । ध्वजं छत्रं वीजनं च गृहाण परमेश्वर ॥ "जय सर्वेति चामरस्तोत्रों को पडके"। भवाय वामरं परिकल्पयामि नमः ॥ "आईना दिखाना"॥ यस दर्शनमात्रेण विश्वं दर्पणविम्बवत् । तसौ ते परमेशाय मुकुरं कल्पयाम्याहम् ॥ भवाय० आदर्श परिकल्पयामि नमः ॥ एताभ्यो देवताभ्यः दीपो नमः धूपो नमः ॥ शिवस्य साजुचरसाऽर्घ्यदानाद्यऽर्चनविधिः सर्वः परिपूर्णोस्तु ॥ "मधु-पर्क देना" ॥ श्वीराज्यमधुसंमिश्रं शुअद्धासमन्त्रिम् । पड्सैश्र समायुक्तं गृहाणात्रं निवेदये। भवाय० चरुं परिकल्पयामि नमः ॥ "फ़ूलोंकी अञ्जलि चडावना" ॥ हर विश्वाखिलाधार निराधार निराश्रय । पुष्पाञ्जलिमिमं शम्भो गृहाण वरदी भव ॥ भवाय॰ पुष्पाञ्जलिं समर्पयामि नमः ॥ "फल चडाना"॥ राजराजाधिदेवेश निराधार निरास्पद । फलुं गृहाण मह्त्तं नारिकेलादिकं शुभम् । भवाय० फलं समर्पयामि नमः ॥ "ताम्बूल चडाना" । शाश्वतात्मनमहानन्द मदनान्तक भूर्जटे । गृहाण पूराताम्बूलदलपत्रादिसंयुतम् । भवाय० ताम्बूलं परि॰ ॥ "आध प्रक्रम देना" ॥ यानि कानि च पापानि

ब्रह्महत्यादिकानिच । तानि सर्वाणि नश्यन्ति शिवस्यार्धप्र-दक्षिणात् ''षडश्वरपञ्चाश्वर स्तोत्र पडके अष्टाङ्ग प्रणाम देना''।। मृडानीशाद्य मे सर्वानऽपराधानऽनेकशः। श्वम स्वामि-न्त्रणामं मे गृहाणाष्टाङ्गसंयुतम् ॥ उभाभ्यां जानुभ्यां पाणिभ्यां शिरसा उरसा मनसा वचसा च नमस्कारं करोमि नमः ॥ अन्न नमः २ आज्यं २ अद्यदिनेऽद्य यथासङ्कल्पात्सिद्धिरस्त अन-हीनं कियाहीनं विधिहीनं द्रव्यहीनं मन्नहीनं च यद्गतं तत्सर्व-मऽच्छिद्रं सम्पूर्णमस्तु एवमस्तु ॥ शन्नो देवी० ॥ भवाय० अपोशानं नमः ॥ पुनः शन्नो देवी० ॥ भवाय० दक्षिणायै तिलहिरण्यरजतनिष्कर्णं ददानि ।। एता <mark>देवताः सदक्षिणाऽनेन</mark> श्रीयन्तां श्रीताः सन्तु ॥ "नैवेद्य देना" ॥ अमृतेश्रमुद्रयाऽमृ-तीकृत्या अमृतामतां नैवेद्यं सावित्राणि सावित्रस्य देवस्यत्वा सवितुः प्रसविश्विनीर्वाहुभ्यां पूष्णो हस्ताभ्यामाद्घे । भवाय नमी नैवेदं निवेदयामि नमः ॥ आकाशमात्रभो बलिं नमः समालभनं गन्धो नमः॥ अर्घो नमः॥ पुष्पं नमः॥ कर्पूरगौरं० भवाय० फलादि समर्पयामि नमः ॥ क्षां क्षेत्राधि-पतयेऽत्रं नमः रां राष्ट्राधिपतयेऽत्रं नमः सर्वाभयवरप्रद मयि पुष्टिं पुष्टिपतिर्दधातु ।। "नित्यकर्म करके पृच्छा करना" ।। तन्महेशाय विद्यहे वाग्विशुद्धाय धीमहि तन्नः शिवः प्रची-दयात् ३ । ॐतत्सद्रह्माऽद्य तावत्० भवस्य देवस्य० अच्छिद्रं सम्पूर्णमस्तु एवमस्तु ॥ एताभ्यो देवताभ्यो यवोदकं नम उदकतर्पणं नमः ।। आपन्नोस्मि शरण्योसि सर्वाऽवस्थासु सर्वद्।। भगवंस्त्वां प्रपन्नोसि रक्ष मां शरणागतम् । क्षमापणनिर्वाण- स्तोत्रादि पठित्वा। आह्वानं नैव जानामि नैव जानामि पूजनम्।
पूजाभागं न जानामि धम्यतां परमेश्वर। उभाभ्यामिति अष्टाङ्गप्रणामं करोमि नमः।। "तर्पण करना" नमो ब्रह्मणे नमो अस्त्वयये नमः पृथिच्ये नम ओषधिभ्यः नमो वाचे नमो वाचस्पतये
नमो विष्णवे बृहते कृणोमि। इत्येतासामेव देवतानां सलोकतां
सायुज्यं सार्ष्टं सामीप्यमामोति य एवं विद्वान् खाध्यायमधीते।। पूजितोसि मया भक्त्या भगवन्गिरजापते। सगौरीको
मम खान्तं विश्व विश्वान्तिहेतवे।। मनखान्तर्गतं मन्नं मन्नस्यान्तर्गतं नमः। मनोमन्नमयं दिच्यमेकपुष्पं शिवार्चनम्।।
इति शिवपूजा सम्पूर्णा।।

अथ गणेशस्तवराजः॥

ॐविन्नेशो नः स पायादिहतिषु जलिं पुष्कराग्रेण पीत्वा यसिखुदृत्य हस्तं वमति तद्विलं दृश्यते व्योग्नि देवैः। काष्यम्भः कापि विष्णुः कचन कमलभूः काष्यवन्तः कच श्रीः काष्योर्वः कापि शैलः कचन मणिगणः कापि नकादिस्त्वाः।। निर्विन्नविश्वनिर्माणसिद्धये यदनुग्रहम्। मन्ये स वत्रे धातापि तसे विन्नजिते नमः॥ सर्गारम्भेष्ठप्यजाताय बीजरूपेण तिष्ठते।धात्रा कृतप्रणामाय गणाधिपतये नमः॥ गणेशाय नमः प्रहृवाञ्छिताम्बुजभानवे । सितदंष्ट्रांकुरस्फीतिविन्नौघतिमिरेन्द्वे॥प्रणमाम्यजमीशानं योगशास्त्रविश्वारदम्। निःशेषगणवन्दस्य नायकं सुविनायकम्॥ "श्रीज्ञह्योवाच्य"॥ भगवञ्छोन्तस्य नायकं सुविनायकम्॥ स्तवराजस्य माहात्म्यं स्रह्मं तुमिच्छामि विस्तरेण यथायथम्। स्तवराजस्य माहात्म्यं स्वरूपं

च विशेषतः ॥ "श्रीनन्दिकेश्वर उवाच" ॥ स्तवराजस माहात्म्यं प्रवक्ष्यामि समासतः ॥ शृणुष्वावहितो भूला सर्व-सिद्धिकरं परम् । कर्मणा मनसा वाचा ये प्रपन्ना विनायकम् ॥ ते तरन्ति महाघोरं संसारं कामवर्जिताः ।। सकुच जस्वा स्तवरा-जमुत्तमं तरत्यशेषं भवपाशपञ्जरम् । विमुच्यते संसृतिसागरा-त्ररो विभूतिमामोति सुरैः सुदुर्छभाम् ॥ यत्फलं लभते जावा खरूपं चापि यादशम् । यः प्रातरुत्थितो विद्वान्त्राह्मे वापि मुहूर्तके । विषुवायनकालेषु पुण्ये वा समयान्तरे ॥ सर्वदा वा जपञ्जन्तुः स्तवराजं स्तवोत्तमम् । यत्फलं लभते मर्त्यः तच्छू-णुष्व चतुर्भुख ।। गङ्गाप्रवाहवत्तस्य वाग्विभूतिर्विज्मभते ।। वृहस्पतिसमी बुद्धा पुरन्दरसमः श्रिया । तेजसादित्यसङ्काशो भागविण समी नये ॥ धनदेन समी दाने तथा वित्तपरिग्रहे । धर्मराजसमो न्याये शिवभक्तो सया समः ॥ प्रतापे विहसं-काशः प्रसादे शशिना समः। बलेन महता तुल्यो भवता ब्रह्मवर्चसे ।। सर्वतत्वार्थविज्ञाने मयापि समतां ब्रजेत् । एवमे-तत्रिसन्ध्यं वे जपनस्तवमनुत्तमम् ॥ सर्वान्कामान्नरः प्राप्य अक्त्वा भोगान्यथेप्सितान् । सर्वारीरः सुरेन्द्रस्य पदं न्यस्यति मूर्धनि ।। प्राप्याष्टगुणमैश्वर्य भुकत्वा भोगान्सुपुष्कलान् । अक्षयो वीतशोकथ निरातङ्को निरामयः ॥ जरामरणनिर्मको वेदशास्त्रार्थकोविदः । सिद्धचारणगन्धर्वदेवविद्याधरादिभिः ॥ संस्त्यमानो मुनिभिः शंसमानो दिनेदिने। विचरत्य विलां-छोकान्बन्धुवर्गैः समं नरः ॥ एवं चिराय निर्वाह्य देवस्यानुचरो-भवेत् । स्तवराजं सकुज्ञह्वा मुच्यते सर्विकि ल्विषैः ॥ सर्विसिद्धि-

मवाद्योति पुनात्यासप्तमं कुलम् । नाश्येदिव्यसंघातांस्तेन वैनायकं स्मृतम् ॥ स्तवराजमनुसारञ्जपन्हदयाग्रे विलिखन्प-ठन्नपि । स सुरासुरसिद्धचारणैर्धनिभिः प्रत्यहमेव पूज्यते ॥ तरित च भवचकं सर्वमोहं निहन्ति क्षिपति च परवादं मान्यते बन्धवर्गैः । अखिलमपि च लोकं क्षेमतामाशु नीला त्रन्नति यतिभिरीच्यं शाश्वतं धाम मर्लः ॥ यो जपति स्तवराजमशोकः क्षेमतमं पदमेति मनुष्यः । चारणसिद्धसुरैरभिवन्द्यो याति पदं परमं स विम्रुक्तः ॥ जपेद्यः स्तवराजाख्यमिमं प्रातः स्तवीत्त-मम् । तस्यापचारं क्षमते सर्वदैव विनायकः ॥ सर्वात्रिहन्ति वै विञ्चान्विपद्श्व समन्ततः । अशेषाभिर्गणाध्यक्षः सम्पद्धिर-मिपिश्चति ।। अस च प्रणता लक्ष्मीः कटाक्षानुविधायिनी । किं करोमीति वै भीत्या पुरस्तादेव तिष्ठति ॥ तसान्निःश्रेयसं गन्तुमतिभक्त्या विचक्षणः । स्तवराजं जपेजन्तुर्धर्मकामार्थ-सिद्धये ।। आधिन्याध्यस्रशस्त्राग्नितपःपङ्कार्णवादिषु । भयेष्य-न्येषु चाप्येतत्स्मरन्युक्ती भवेत्नरः ॥ स्तवराजं सकुजन्ता मार्ग गच्छति मानवः। न जातु जायते तस्य चौरव्याघादिभिर्भयम्।। यथा वरिष्टो देवानामशेषाणां विनायकः । तथा स्तवी वरिष्टोयं स्तवानां शम्भ्रनिर्मितः ॥ अवतीर्णो यदा देवो विवराजो विनायकः । तदा लोकोपकारार्थं प्रोक्तोयं शम्भना स्वयम् ।। विनायकप्रियकरी देवस्य हृद्यङ्गमः । जप्यः स्तवीयं यतेन धर्मकामार्थसिद्धये ॥ "अस्य श्रीमहागणपतिस्तवराजमं-त्रस्य ईश्वर ऋषिः, नानावृत्तानि छन्दांसि विनायको देवता तत्पुरुष इति बीजं एकद्नत इति दाक्तिः आ-

त्मनो वाङ्मनःकायोपार्जितपापनिवारणार्थे धर्मार्थ-कामसिद्धर्थे पाठे विनियोगः" ॥ ध्यानं ॥ जेतुं यस्त्रपुरं हरेण हरिणा व्याजाद्धलेर्बन्धने स्रष्टुं वारिरुहोद्भवेन विधिना शेषेण धर्तुं धराम् । पार्वत्या महिषासुरप्रमथने सिद्धाधिपैर्धक्तये ध्यातः पश्चशरेण लोकविजये पायात्स नागाननः ॥ ॥ "ईश्वर उवाच" ॥ ॐकारममृतं ब्रह्म शिवमक्षरमन्ययम् । यमामनित वेदेख तं प्रपद्ये विनायकम्।। यतः प्रवृत्तिर्जगतां यः साक्षी हृदयस्थितः । आधारभूतो विश्वस्य तं प्रपद्ये विनायकम् ॥ यस प्रसादाच्छकाद्याः प्राणन्ति निमिषन्ति च । प्रवर्तकं तं लोकानां प्रणमामि विनायकम् ।। शिखाग्रे द्वादशाङ्गुल्ये स्थितं स्रक्ष्मतनुं विश्वम् । युद्धन्ति यं मरीच्याद्यास्तं नमामि गणाधि-पम् ।। लीलया लोकरक्षार्थ द्विधाभूतो महेश्वरः । यः स्वयं जगतः साक्षी तं वन्दे द्विरदाननम् ॥ विघेश्वरं विधातारं धातारं जगतामपि । प्रणमामि गणाध्यक्षं प्रणतार्तिविनाशनम् ॥ उत्सङ्गतरुपे यो देव्या भवान्याः कीडते विभ्रः । बालो हरनम-नस्तस्यास्तं प्रपद्ये विनायकम् ॥ विधाय भूषणैश्चित्रैर्वेशकर्म मनीरमम् । यं हृष्टा पश्यतीशानी तं प्रपद्ये विनायकम् ॥ लीलया यः सजंहोकान्भिन्दन्निप मुहुर्मुहुः । संक्रीडते महा-सत्वस्तं नतोसि गणाधिपम् ॥ सिन्द्रितमहाकुम्भस्तुङ्गदन्तः सुभैरवः । भिनत्ति दैत्यकरिणस्तं वन्दे द्विरदाननम् ॥ यस मूर्ति वजनत्याशु मदामोदानुषङ्गिणः। अमरास्तीवसंरावास्तं नमामि विनायकम् ॥ गम्भीरभीमनिनदं श्रुत्वा यद्वंहितं क्षणात् । पतन्त्यसुरनागेन्द्रास्तं वन्दे द्विरदाननम् ॥ यो मि-

नत्ति गिरीन्सर्वान्घोरनिर्घातभैरवैः । रवैः सन्त्रासजननैस्तं वन्दे द्विरदाननम् ॥ लीलया प्रहता येन पादाभ्यां घरणी क्षणात् । संशीर्यते सशैलौघा तं वन्दे चण्डविकमम् ॥ यत्कराताडनैर्भि-त्रमम्भः शतसहस्रधा । विशीर्यते समुद्राणां तं नतोसि गणाः घिपम् ।। विम्रुखा यत्र दृश्यंते अष्टवीर्याः पदच्युताः । निष्प्रभा विबुधाः सद्यस्तं प्रपद्ये विनायकम् ॥ यद्ध्रप्रणिहितां लक्ष्मीं लभन्ते वासवादयः । खतत्रमेकं नेतारं विशराजं नमाम्यहम् ॥ यत्पादपांसुनिचयं विभ्राणा मणिमौलिषु। अमरा वहु मन्यन्ते तं नतोस्मि गणाधिपम् ॥ वेदान्तगीतं पुरुषं वरेण्यमऽभयप्र-दम् । हिरण्मयपुरान्तःस्यं तमस्मि शरणं गतः ॥ चित्सुधा-नन्दसन्मात्रं परानन्दस्वरूपिणम् । निष्कलं निर्मलं साक्षाद्विना-यक्रमुपैमि तम् ॥ अनपायं च सद्भतं भूतिदं भूतिवर्धनम्। नमामि सत्यविज्ञानमनन्तं ब्रह्मरूपिणम् ॥ अनाद्यन्तं महादेव-त्रियपुत्रं मनोरमम् । द्विपाननं विश्वं साक्षादात्मानं तं नमाम्यहम् ॥ विश्वामरेश्वरैर्वन्द्यमाधारं जगतामपि । प्रणमामि गणाध्यक्षं प्रणताज्ञानमोचनम् ॥ शिखाग्रे द्वादशाङ्ग्रुच्ये स्थितं स्फटिकस-त्रिभम् । गोक्षीरधवलाकारं प्रणमामि गजाननम् ॥ अनाधारं नवाधारमनन्ताधारसंस्थितम् । धातारं च विधातारं तमसि शरणं गतः ।। अनन्तदृष्टिं लोकादिमनन्तं विद्वमप्रभम् । अप्रत-वर्यमनिर्देश्यं निरालम्यं नमाम्यहम् ॥ भूतालयं जगद्योनिमणी-यांसमणोरपि । खसंवेद्यमसंवेद्यं वेद्यावेद्यं नमाम्यहम् ।। प्रमाण-यत्ययातीतं हंसमन्यक्तलक्षणम्। अनाविलमनाकारं तमसि शरणं गतः ॥ विश्वाकारमनाकारं विश्वावासमनामयम् । सकलं निष्कलं

नित्यं नित्यानित्यं नमाम्यहम् ॥ संसारवैद्यं सर्वज्ञं सर्वभेषज-मेवजम् । आत्मानं सदसद्यक्तं धातारं प्रणमाम्यहम् ॥ भ्रूमध्ये संस्थितं देवं नाभिमध्ये प्रतिष्ठितम् । हन्मध्ये दीपवत्संस्थं वन्दे सर्वस्य मध्यगम् ।। हृत्पुण्डरीकनिलयं सूर्यमण्डलनिष्ठितम् । तार-कान्तरसंस्थानं तारकं तं नमाम्यहम् ॥ तेजिखनं विकर्तारं सर्व-कारणकारणम् । भक्तिगम्यमहं वन्दे व्रणवप्रतिपादितम् ॥ अन्तर्योगरतैर्युक्तैः कल्पितैः खस्तिकासनैः। बद्धं हत्कर्णिका-मध्ये ध्यानगम्यं नमाम्यहम् ॥ ध्येयं दुर्ज्ञेयमद्वैतं त्रयीसारं त्रिलोचनम् । आत्मानं त्रिपुरारातेः प्रियस्तुं नमाम्यहम् ॥ स्कन्दिप्रयं स्कन्दगुरुं स्कन्दस्याग्रजमेव च। स्कन्देन सहितं शश्चनमामि स्कन्दवत्सलम्।। नमस्ते विवराजायं भक्तविवविना-शिने । विद्याध्यक्षाय विद्यानां निहन्ने विश्वचक्षुषे ॥ विद्यदानेऽ-प्यभक्तानां भक्तानां विझहारिणे । विझेश्वराय वीराय विझेशाय नमोनमः ॥ कुलाद्रिमेरुकैलासशिखराणां प्रभेदिने । दन्तिम-न्नाअमालाय करिराजाय ते नमः ॥ किरीटिने कुण्डलिने मालिने हारिणे तथा। नमो मौझीसनाथाय जिटने ब्रह्मचा-रिणे ।। डिण्डिमुण्डाय चण्डाय कमण्डिलुधराय च । दण्डिने चैव म्रण्डाय नमोऽध्ययनशीलिने ॥ वेदाध्ययनयुक्ताय सामगान-पराय च । त्रयक्षाय च वरिष्ठाय नमश्चन्द्रशिखण्डिने ।। कपर्दिने करालाय शंकरियसनवे । सुताय हैमवत्याश्च हर्ने च सुरविद्धि-षाम् ॥ ऐरावणादिमिर्दिव्यैर्दिग्गजैः संस्तुताय च । खबृहित-परित्रस्तैर्नमस्ते मुक्तिहेतवे ॥ कूष्माण्डगणनाथाय गणानां पतये नमः । वज्रिणाराधितायैव वज्रिवज्रनिवारिणे ।। पूष्णो द्न्तिमिदे साक्षान्महतां भीषणाय च । ब्रह्मणश्च शिरोहर्त्रे विव-खद्धन्धनाय च ॥ अग्नेश्वेव सरखत्या इन्द्रस्य च बलच्छिदे । भैरवाय सुभीमाय भयानकरवाय च ॥ विभीषणाय भीष्माय नागाभरणधारिणे । प्रमत्ताय प्रचण्डाय वक्रतुण्डाय ते नमः ॥ हेरम्बाय नमस्तुभ्यं प्रलम्बजठराय च। आखुवाहाय देवाय चैक-दन्ताय ते नमः ॥ शूर्पकर्णाय शूराय परश्चघघराय च। स्णिहस्ताय धीराय नमः पाशासिपाणये ॥ धारणाय नम-स्तुभ्यं धारणामिरताय च । धारणाभ्यासयुक्तानां पुरस्तात्सं-स्तुताय च ॥ प्रत्याहाराय वै तुभ्यं प्रत्याहाररताय च । प्रत्याः हाररतानां च प्रत्याहारस्थितात्मने ॥ विद्याध्यक्षाय दक्षाय लोकाध्यक्षाय धीमते । भूताध्यक्षाय भच्याय गणाध्यक्षाय ते नमः ॥ योगपीठान्तरस्थाय योगिने योगधारिणे । योगिनां हृदिसंस्थाय योगगम्याय ते नमः ॥ ध्यानाय ध्यानगम्याय शिवध्यानपराय च । ध्येयानामपि ध्येयाय नमो ध्येयतमाय च ।। सप्तपातालपादाय सप्तद्वीपोरुजंघिने । नमो दिग्बाहवे त्रभ्यं न्योमदेहाय ते नमः ॥ सोमस्र्याप्रिनेत्राय ब्रह्मविद्याम-दाम्भसे । ब्रह्माण्डकुण्डपीठाय सामघोषस्वनाय च ॥ ज्योति-र्मण्डलपुच्छाय हृदयालानकाय च । ध्यानाद्रेबद्धपादाय पूजाधोरणधारिणे ।। सोमार्कविम्बघण्टाय दिक्तरीन्द्रवियोगिने। आकाशसरसो मध्ये कीडागहनशालिने ॥ सुमेरुदन्तकोशाय पृथिवीस्थलगाय च । सुघोषाय सुमीमाय सुरकुञ्जरमेदिने ॥ हेमाद्रिकूटभेत्रे च दैत्यदानवमर्दिने । गजाकाराय देवाय गज राजाय ते नमः।। ब्रह्मणे ब्रह्मरूपाय ब्रह्मगोत्रेऽच्ययाय च। ब्रह्मने

ब्राह्मणायेव ब्रह्मणः प्रियवन्धवे ॥ यज्ञाय यज्ञगोत्रे च यज्ञानां फलदायिने । यज्ञहर्त्रे यज्ञकर्त्रे सर्वयज्ञमयाय च ॥ सर्वनेत्राधि-वासाय सर्वेश्वर्यप्रदायिने । गुहाश्याय गुह्याय योगिने ब्रह्मवा-दिने ॥ १०० ॥ "ॐ गंतत्पुरुषाय विद्यहे, वऋतुण्डाय धीमहि, तन्नो दन्ती प्रचोद्यात्"। ३ । एकाक्षरपरायेव मायिने ब्रह्मचारिणे । भूतानां अवनेशानां पतये पापहारिणे ॥ सर्वारम्भनिहर्त्रे च विष्ठखानां निजार्चने । नमो नमो गणेशाय विमेशाय नमो नमः ॥ विनायकाय वै तुभ्यं विकृताय नमी-नमः । नमस्तुभ्यं जगद्वात्रे नमस्तुभ्यं वियोगिने ॥ नमस्तुभ्यं त्रिनेत्राय त्रिनेत्रप्रियस्नवे । सप्तकोटिमहामन्त्रैर्मित्रतावयवाय ते ॥ मन्नाय मन्त्रिणां नित्यं मन्नाणां फलदायिने । लीलया लोकरक्षार्थं विभक्तनिजमूर्तये।। ख्यं शिवाय देवाय लोकक्षेमा-चुपालिने। नमोनमः क्षमाभर्त्रे नमः क्षेमतमाय च।। द्यामयाय देवाय सर्वभृतदयालवे । दयाकर दयारूप दयामूर्ते दयापर ॥ दयाप्राप्य दयासार दयाकृतिरतात्मक । जगतां तु दयाकर्त्रे सर्वकर्त्रे नमी नमः ॥ नमः कारुण्यदेहाय वीराय शुभद्नितने। भक्तिगम्याय भक्तानां दुःखहर्त्रे नमोस्तु ते ॥ त्रिपुरं दग्धुकामेन पूजिताय त्रिश्लिना। दयाशील दयाहार दयापर नमोस्तु ते ॥ नमः समस्तगीर्वाणवन्दिताङ्मियुगाय ते । जगतां तस्थुषां भर्ते विष्ठहर्ते नमोस्तु ते ॥ नमो नमस्ते गणनायकाय सुनाय-कायाखिलनायकाय । विनायकायाभयदायकाय नमः ग्रुभा-नामुपनायकाय ॥ गणाधिराजाय गणानुशास्त्रे गजाधिराजाय गजाननाय । शताननायामितमाननाय नमो नमो दैत्यविना-

श्चनाय ।। अनामयायामलधीमयाय स्वमाययाविष्टजगन्मयाय । अमेयमायाविकसन्मयाय नमो नमस्तेस्तु मनोमयाय ॥ नमस्ते समसाधिनाथाय कर्त्रे नमस्ते समस्तोच्विस्तारभाजे । नमस्ते समस्ताधिक।यातिभृम्ने नमस्ते पुनर्व्यस्तविन्यस्तधाम्ने ॥ पात्रे सुराणां प्रमथेश्वराणां शास्त्रेऽनुशास्त्रे सचराचरस्य । नेत्रे प्रनेत्रे च शरीरभाजां धात्रे वराणां भवते नमोऽस्तु ॥ नमोस्तु ते विघ्न-विनाशकाय नमोस्तु ते भक्तभयापहाय । नमोस्तु ते मुक्तमनस्थि-ताय नमश्र भूयो गणनायकाय ।। आखिल अवनभर्ते सम्पदा-मेकदात्रे निर्विलतिमिरभेत्रे निष्कलायाच्ययाय । प्रणतमनुज-गोप्त्रे प्राणिनां त्राणकर्त्रे सकलविबुधशास्त्रे विश्वनेत्रे नमोऽस्तु।। दशनकुलिशभिन्नैर्निर्गतैर्दिग्गजानां विलसितश्चभदन्तं मौक्तिकै-अन्द्रगोरै:। भवनमुपसरन्तं प्रेक्ष्य गौरी भवन्तं सुदृढमथ करा-भ्यां श्लिष्यते प्रेमनुना ॥ मृदुनि ललितशीते तलपरङ्गे भवान्याः ग्रभविलसितभावां नृत्यलीलां विधाय । अचलदृहितुरङ्काद्ड-क्कमन्यं विसर्पन्पितुरुपहरसि त्वं नृत्यहर्पोपहारम् ॥ भुजगवल-यितेनोपस्पृशन्पाणिना त्वां सरमसमथ बाह्वोरन्तराले निवेश्य। कलमधुरसुगीतं नृत्तमालोकयंस्ते कलमऽविकलतालं चुम्बते इस्तपद्मे ॥ कुवलयशतशीतैभूरिकल्हारहयैस्तव मुहुरपि गात्र-स्पर्शनैः संप्रहृष्यन् । क्षिपति च सुविशाले खाङ्कमध्ये भवन्तं तव मुहुरनुरागान्मूर्भि जिघन्महेशः ॥ बालो बालपराक्रमः सुरगणैः संप्रार्थ्यसेऽहर्निशं गायन्किपुरुषाङ्गनाविरचितैः स्तोत्रै-रभिष्ट्रयसे । हाहाहू हुकतुम्बुरुप्रभृतिभिस्त्वं गीयसे नारद स्तोत्रेरद्भतचेष्टितैः प्रतिदिनं प्रोद्धोषते सामभिः ॥ तां नमन्ति सुरसिद्धचारणास्तां यजन्ति निखिला दिजातयः । तां पठित

मुनयः पुराविद्रस्त्वां सरन्ति यतयः सनातनाः ॥ परं पुराणं गुणिनं महान्तं हिरण्मयं पुरुषं योगगम्यम् । यमामनन्त्यात्म-भुवं मनीषिणो विपश्चितं कविमप्यक्षयं च ॥ गणानान्त्वा गणनाथं सुरेन्द्रं कविं कवीनामतिमेध्यविग्रहम्। ज्येष्ठराजसृषभं केतुमेकमा नः शृण्वन्त्रतिभिः सीद शश्वत्।। नमो नमो वाद्यनसा-तिभ्रमये नमी नमी वाद्यनसैकभृतये। नमी नमीनन्तसुखैकदा-यिने नमो नमोनन्तसुखैकसिन्धवे ॥ नमो नमः शाश्वतशान्तिहे-तवे क्षमाद्यापूरितचारुचेतसे । गजेन्द्ररूपाय गणेश्वराय ते परस्य पुंसः प्रथमाय सनवे ॥ नमो नमः कारणकारणाय ते नमो नमो मङ्गलमङ्गलात्मने । नमो नमो वेद्विदां मनीषिणा-मुपासनीयाय नमो नमो नमः ॥ १३० ॥ "श्रीइश्वर उवाच" ॥ वैनायकं स्तवं पुण्यं सर्वपापप्रणाशनम् । चिन्ता-शोकप्रशमनमायुरारोग्यवर्धनम् ॥ नृपाणां सततं रक्षा द्विजानां च विशेषतः । स्तवराज इति ख्यातं सर्वसिद्धिकरं परम् ॥ यः पठेच्छुणुयाद्वापि सर्वपापैः प्रमुच्यते। रूपं वीर्यं वलं प्रज्ञां यश्रश्रायुः समन्वितम् ॥ मनीषां सिद्धिमारोग्यं श्रियमप्यक्षयिष्णुताम्। सर्व-लोकाधिपत्यं च सर्वदेवाधिराजताम् ॥ प्राप्याष्ट्रगुणमैश्वर्यं प्राप्य भूतिं च शाश्वतीम् । उद्धृत्या सप्तमं वंशं दुस्तराद्भवसागरात् ।। काश्चनेन विमानेन शतनागायुतेन च। विचरत्यखिलां छोकान्स-श्रीरो गणाधियः॥ मत्त्रियश्र भवेन्मर्त्यः सर्वदेवित्रयः सदा। त्रियो विनायकस्यापि त्रियोसाकं विशेषतः ॥ सङ्कल्पसिद्धः सर्वज्ञः सर्वभृतहिते रतः । स्तवराजं जपन्मत्यः सुहद्भिः सह मोदते ॥ स्तवराजजपासक्तभावयुक्तस्य धीमतः। असिञ्जगत्रये-प्यस्ति नासाध्यं न च दुष्करम् ॥ तसात्सर्वप्रयतेन स्तवराजं

जपेनरः । सकुज्ञाना लभेनमुक्ति दुःखप्तेषु भयेष्वपि ॥ सर्व तरति पाप्मानं ब्रह्मभूतो भवेत्ररः । तसात्संपूजितो ह्यप धर्मका-मार्थिसिद्धये ।। स्तवराजिममं स्तवोत्तमं प्रलपंश्वेव पठन्सारन्नि । कुरुते शुभकर्म मानवः शुभमभ्येति शुभानि चाश्चते ॥ बहु-नात्र किमुक्तेन स्तवराजमिमं जपन् । सर्वे तद्भद्रमामोति यद्य-दिच्छति शाश्वतम्।। स्तवानामप्यशेषाणां वरिष्ठोयं यतः स्तवः। स्तवराज इति ख्यातिं सर्वलोकेषु यास्यति ॥ श्रीनन्दिकेश्वर उवाच ॥ इत्थमेष स्तवः श्रोक्तः प्रशस्तः शम्भुना स्वयम् । सर्वसिद्धिकरो नृणां सर्वाभीष्टफलप्रदः ॥ तसादनेन स्तोत्रेण स्तवराजेन मानवः। स्तवञ्जपन्सरन्वापि कुर्वन्निर्वाणमृच्छति॥ एवं ते कथितं होतत्क्रमेण परिपृच्छतः। विनायकस्य माहात्म्यं त्रतिष्ठार्चनयोर्विधिः ॥ प्रशंसा ब्रह्मगायत्र्याः कल्पस्तस्याश्र शोभनः। उक्तमेतत्परं ब्रह्म किं भूयः श्रोतुमिच्छसि॥ इति विर-चयति स त्र्यम्बकः स्तोत्रमेतद्वरमिभवदनस्य स्वामिनोऽत्या-द्रेण । गुरुवरचरणाय्रान्मूर्झि कुला वराज्ञां पठितमिह वरेण्यं चोरविद्योघशान्त्ये ॥ लाक्षासिन्द्रवर्णं सुरवरनितं मोदकैर्मी-दितास्यं हस्ते दन्तं ददानं दिनकरसदृशं तेजसीयं त्रिनेत्रम्। दक्षे रताक्षस्त्रं वरपरशुधरं साखुसिंहासनस्यं गाङ्गयं रौद्रमृर्ति त्रिपुरवधकरं विष्ठमक्षं नमामि ॥ नमताशेषविष्ठौधवारणं वार-णाननम् । कारणं सर्वसिद्धीनां दुरितार्णवतारणम् ॥ शङ्कर-जगद्मिकयोरङ्के पङ्केन खेलन्त्रम् । लम्बोद्रमवलम्बे स्तम्भेर-मराजचारुमुखम् ॥ इति श्रीभविष्योत्तर उत्तरखण्डे नन्दिकेश्वरसंवादे गणेशस्तवराजः समाप्तः॥

रुद्रपञ्चके चमकानुवाक्यम्।

1

paper transfers ?

[fully

ॐनमः शिवाय । प्रणतोऽस्मि महादेव प्रपन्नोऽस्मि सदा-शिव । निवारय महामृत्युं मृत्युञ्जय नमोऽस्तु ते ॥ देवं सुधा-कलशसोमकरं त्रिनेत्रं पद्मासनं च वरदाऽभयदं सुशुभ्रम्। शङ्खाऽभयाङ्गवरभूषितया च देव्या वामेऽङ्कितं शमनभङ्गहरं नमामि ॥ गुद्धस्फटिकसङ्काशं त्रिनेत्रं पश्चवऋकम् । गङ्गाधरं दश्युजं सर्वाभरणभूषितम् ॥ १ ॥ नीलग्रीवं शशाङ्काङ्कं नाग-यज्ञोपवीतिनम् । व्याघ्रचर्मोत्तरीयं च वरेण्यमभयप्रदम् ॥ २ ॥ कमण्डल्वक्षस्त्राभ्यामन्वितं शुलपाणिकम् । ज्वलन्तं पिङ्गलज् टाशिखमुद्योतकारिणम् ॥ ३ ॥ अमृतेनाप्नुतं हृष्टमुमादेहार्घ-थारिणम् । दिव्यसिंहासनासीनं दिव्यभोगसमन्वितम् ॥ ४॥ दिग्देवतासमायुक्तं सुरासुरनमस्कृतम् । नित्यं च शाश्वतं शुद्धं भ्रुवमक्षरमऽच्ययम् ॥ ५ ॥ सर्वच्यापिनमीशानं रुद्रं वै विश्व-रूपिणम् । एवं ध्यात्वा द्विजः सम्यक्ततो यजनमारभेत् ॥६॥ मृत्युज्जय महादेव पाहि मां शरणागतम् । जन्ममृत्युजरारोगैः पीडितं भववन्धनात् ॥ ७ ॥ आराधितो मनुष्यैस्तं सिद्धैर्देवै-र्महर्षिभिः। आवाहयामि भक्तया त्वां गृहाणाची महेश्वर ॥८॥ हर शम्भो महादेव विश्वेशामरवछम । शिव शङ्कर सर्वात्मन् नीलकण्ठ नमोस्तु ते ॥ ९ ॥ इति विज्ञाप्य देवेशं जपेन्मत्रं च ज्यम्बकम् ॥ १० ॥ ॐज्यम्बकं यजामहे सुगन्धि रियपोष-णम् । उर्वारुकमिव बन्धनान्मृत्योर्ध्रक्षीय माञ्मृतात् ॥ ॥ ॐआत्वा वहन्तु हरयः सचेतसः श्वेतैरश्वेरिह केतुमद्भिर्वाता-

जवेन बलमिद्धिर्मनोजवा यांतु शीघ्रं मम रुद्राय हन्यन्देवानां च ऋषीणां चासुराणां च पूर्वजं सहस्राक्षं विरूपाक्षं विश्वरूपं महादेवं शिवमावाहयाम्यहम् ॥ ॥ आवाहयाम्यहं देवमीश्वरं पार्वतीपतिम् । वृषभासनमारूढं नागाभरणभूषितम् ॥ प्रीयतां यजमानस्य तुष्टो भूयाज्जगत्पतिः । शुक्कवर्णो महातेजाः शुक्क-स्रग्दामभूषितः । बलिः पुष्पं चरुश्रैव धूपोऽयं प्रतिगृह्य-ताम् ॥ ॥ ॐतत्पुरुषाय विद्यहे महादेवाय धीमहि । तन्नो रुद्रः प्रचोदयात् ॥ ३ ॥ ॥ ॐश्तरुद्रियन्देवानां रुद्रशमनं भवाय शर्वीयश्च प्रत्युत्कान्तानुवाकौ देवर्षी रुद्रदैवत्यस्त्रिष्टुप्-च्छन्दश्रयने विनियोगः, नमस्ते देवा रौद्रमानुष्टुभमाद्या गायत्री पश्चमपष्ठचौ पांक्यन्ता महापंक्तिमी भैरेकपदा जगत्यनुष्टुप् त्रिष्टप् महाबृहती यवमध्या रुद्रो देवता चरुमेष्टिका, अस्य रुद्रस प्रश्नस अनुष्टुप्चन्दः अघोर ऋषिः सङ्क्ष्णमृतिः सुरूपो योऽसावादित्यः परःपुरुषः सएव देवता, अग्निः ऋतुचरुमाया-मिष्टिकायां शतरुद्रे विनियोगः, सकलस रुद्राध्यायस श्रीम-हारुद्रो देवता एका गायत्री छन्दिस्तिस्रोऽनुष्टुभिस्तिसः पङ्गयः सप्ताऽनुष्टुभौ द्वे जगत्यौ परमेष्टी ऋषिः। आत्मनो वाङ्मनः-कायोपार्जितपापनिवारणार्थमग्रुककामनासिद्धार्थे चमानुवाक-सहित्रह्मत्रपाठे होमे स्नाने पुष्पार्चने वा विनियोगः ॥ ॥ ॐकपूरगौरं करुणावतारं संसारसारं भुजगेन्द्रहारम् । सदा रमन्तं हृदयारविन्दे भवं भवानीसहितं नमामि ॥ ॥ गात्रं मससितं सितं च हसितं हस्ते कपालं सितं खट्टाङ्गं च सितं सितं च वृषमं कर्णे सिते कुण्डले । गङ्गाफेनसितो जटाजल-

सितश्रन्द्रः सितो मूर्धनि सोऽयं सर्वसितो दधातु विभवं पाप-क्षयं शङ्करः ॥ ॥

"आशुः शिशान इति शुक्रज्योतिष्मानंशुः प्रजननं सर्वाः त्रजाः कश्यपस्य वाजस्य प्रसवी^ऽप्रेः" ॥ ॥ ॐआशुः शिशानी वृषमो न युध्मो घनाघनः क्षोभणश्रर्षणीनाम् । सङ्गन्दनोऽनि-मिष एकवीरः शतं सेना अजयत्साकमिन्द्रः ॥ सङ्गन्दनेनाऽनि-मिषेण जिष्णुना युत्कारेण दुश्यवनेन धृष्णुना । तदिन्द्रेण जयत तत्सहध्वं युधो नर इषुहस्तेन चृष्णा । स इषुहस्तैः स नि-षिङ्गिभिर्वशी संसष्टा सयुध इन्द्रो गणेन । संसष्टजित्सोमपा बाह्यधर्यधर्वधन्वा प्रतिहिताभिरस्ता ॥ बृहस्पते परिधीया रथेन रक्षोहा मित्राँ अपवाधमानः । प्रभञ्जन्सेनाः प्रमृधो युधा जयनऽसाकमेध्यविता रथानाम् ॥ बलविज्ञायः स्थविरः प्रवीरः सहस्वान्वाजी सहमान उप्रः । अभिवीरो अभिषत्वा सहोजिज्जैत्रायनो रथमाऽतिष्ठ गोवित् ॥ गोत्रभिदङ्गोविदं वज्रवाहुं जयन्तमऽज्म प्रमृणन्तमोजसा । इमं स जाता अनु-वीरयध्वमिन्द्रसखायमञ्जुसंव्ययध्वम् ॥ अभिगोत्राणि सहसा गाहमानोऽदयो वीरः शतमन्युरिन्द्रः । दुश्र्यवनः पृतना-षाडऽयुध्योऽसाकं सेना अवन्तु प्रयत्सु ।। इन्द्र एषां नेता बृहस्पतिर्दक्षिणो यज्ञः पुर एतु सोमः । देवसेनानामिभञ्ज-तीनां जयन्तीनां मारुतो यन्तु मध्ये ॥ इन्द्रस्य वृष्णो वरुणस्य राज्ञ आदित्यानां मरुतां शर्घ उग्रम् । महामनसां भ्रवनस्य वानां घोषो देवानां जयतामुदस्थात् ॥ असाकमिन्द्रः समृतेषु ध्वजेष्वऽसाकं या इषवस्ता जयन्तु । असाकं वीरा उत्तरे

भवन्तऽसान्त देवा अवता भरेष्वा ॥ "होम पर खडा होके यह आहुति देना''।। ॐशुक्रज्योतिश्र चित्रज्योतिश्र सत्यज्योतिश्र ज्योतिष्मांश्र सत्यश्रर्तपाश्रात्यँहा ईटङ् चान्यादङ्च सटङ्च प्र-तिसदङ्च मितश्र संमितश्र सभारा ऋतश्र सत्यश्र ध्रुवश्र धरणश्र धर्ता च विधर्ता च विधारय ऋतजिच सत्यजिच सेनाजिच सुषेणश्रान्तिमित्रश्र दूरे अमित्रश्र गण ईदक्षास एतादक्षास ऊषुणः सद्द्यासः प्रतिसद्द्यास एतानभितासथ संमितासो नो अद्य सभारसो मरुतो यज्ञे असिनिन्द्रं दैवीर्विशो मरु-तोऽनु वर्त्मानो यथेन्द्रन्दैवीविंशो मरुतोऽनु वर्त्मानोऽभवनेव-मिमं यजमानं दैवीश्र विशो मानुषीश्रानु वत्मीनो भवन्तु ॥॥ ॐनमस्ते रुद्र मन्यवे बाहुभ्यामुत ते नम उत त इपवे नमः। या ते रुद्र शिवा तनूरऽघोराऽपापकाशिनी । तया नस्तन्वा शन्तसया गिरिशन्ता अभिचाकशीहि । यामिषुङ्गिरिशन्त ! इस्ते विभव्यंऽस्तवे । शिवां गिरित्र ताङ्कर माहिंसीः पुरुषं जगत्। शिवेन वचसा ला गिरिशाच्छा वदामसि। यथा नः सर्वमिजगद्ऽयक्ष्मं सुमना असत् । अध्यवीचद् धिवक्ता प्रथमो दैव्योभिषक् । अहींश्र सर्वोद्धम्भय सर्वीश्र यातुधान्योऽधराचीः परात्सुवः । असौ यस्ताम्रो अरुण उत बभुः सुमङ्गलः । ये चेमे रुद्रा अभितो दिश्च श्रिताः सहस्राक्षो वैषां हेड ईमहे। असौ योऽवसपिति नीलग्रीवो विलोहितः । उतैनं गोपा अह-इयन्त्रुतैनमुद्रहार्यः । उतैनं विश्वा भूतानि स दृष्टो मृडयाति नः । नमो अस्तु नीलग्रीवाय सहस्राक्षाय मीडुपे । अथो य अस्य सत्त्वानोऽहन्तेभ्योऽकरं नमः । प्रमुश्च धन्वनस्तप्रभयो-

CC-0. Narinder Safaya Collection. Digitized by eGangotri

राज्योज्यीम् । याश्र ते हस्त इपवः परस्ता भगवो वप । विज्यं धनः कपर्दिनो विशल्यो बाणवानुत । १। अनेशत्रस्थेषव आभूरसा निपङ्गथिः । या ते हेतिर्मीदुष्टम हस्ते वभूव ते थनुः । तयाऽ सान्विश्वतस्त्रमयक्ष्मेण परिभ्रज । परि ते धन्वनो हेतिरसान्वृणक्तु विश्वतः । अथो य इषुधिस्तवारे असिवधीहितम्। नमांसि त आयुधायाऽनातताय धृष्णवे। उभाभ्यामुत ते नमी बाहुभ्यां तव धन्वने । अवतत्य धनुष्टं सहस्राक्ष शतेषुधे । निशीर्य शल्यानां मुखं शिवो नः सुमना भव । यात इषुः शिवतमा शिवं बभूव ते धनुः । शिवा श्रारच्या या तव तया नो मृड जीवसे ॥ २ ॥ मानो महन्त-मुत मानो अर्भकं मान उक्षन्तमुत मान उक्षितम् । मानो वधीः पितरं मोत मातरं मानः प्रियास्तन्वो रुद्र रीरिषः ॥ १ ॥ मानस्तोके तनये मान आयौ मानो गोषु मानो अश्वेषु रीरिषः । वीरान्मानो रुद्र भामितो वधीईविष्मन्तः सदसि ला हवामहे ॥ २ ॥ नमस्ते अस्तु भगवः परमेश्वर विश्वश्वर महा-देव शिव सशिव सदाशिव त्रिकालकाल कालाग्निरुद्र नील-कण्ठ अमृतेश्वर बहुरूप अघीर तत्पुरुष महामृत्युजय भट्टारक ते नमी नमः ॥ ॥ अग्राविष्णू सजीपसे इमा वर्धनतुवां गिरः, द्युम्भवाजिभिरावृतम् ॥ ॥ वाजश्रमे प्रसवश्रमे प्रयतिश्रमे असृतिश्रमे धीतिश्रमे ऋतुश्रमे खरश्र मे श्लोकश्रमे श्रावश्रमे श्रुतिश्र मे ज्योतिश्रमे खश्रमे प्राणाश्रमे ज्यानश्रमे अपानश्रमे असुश्रमे चित्तं चम आधीतंचमे वाक्रमे मनश्रमे चक्षश्रमे श्रीतं चमे दक्षश्रमे बलंचम ओजश्रमे सहश्रम आत्माचमे तनः

श्रमे शर्म चमे वर्म चमे अङ्गानि चमे अस्थीनि चमे परुंपि चमे शरीराणिचम आयुश्रमे जराचमे ॥ यज्ञेन कल्पताम् ॥ ॥ ॐनमो हिरण्यबाहवे सेनान्ये दिशां च पतये नमो, नमो बुक्षेभ्यो हरिकेशेभ्यः पश्नां पतये नमी, नमः शिष्पिञ्जराय लिपीमते पथीनाम्पतये नमो, नमो वभ्छषाय न्याधिनेऽन्नानाम्पतये नमो, नमो हरिकेशायोपवीतिने पुष्टानां पतये नमो, नमो भवस्य हेत्ये जगतस्पतये नमी, नमी रुद्रायाऽततायिने क्षेत्राणाम्पतये नमो, नमः स्तायाऽहन्त्याय वनानांपतये नमो नमो रोहि-ताय स्थपतये दृक्षाणां पतये नमो, नमो मन्त्रिणे वाणिज्याय कक्ष्याणां पतये नमो, नमो भुवन्तये वारिवस्कृतायौषधीनां पतये नमः ॥ नम आक्रन्दाय त उच्चैर्घाषाय सलानां पतये नमो, नमः कुत्संवीताय धावते पत्तीनां पतये नमः ॥ ॥ अग्राविष्णू सजोपसा इमा वर्धन्तु वां गिरः । द्युम्नैर्वाजेभिरा-वृतम् ॥ ॥ ॐज्यैष्ठयंचम आधिपत्यं चमे, मन्युश्रमे भामश्रमे अमश्रमे अम्मश्रमे जेमाचमे महिमाचमे वरिमाचमे, प्रथिमा-चमे, वर्ष्मा चमे, द्राघ्वाचमे, वृद्धंचमे, वृद्धिश्रमे, सत्यंचमे, श्रद्धाचमे, जगचमे, धनंचमे, कीडाचमे, मोदश्रमे, वश्रश्रमे, लिपिश्रमे, स्कंचमे, सुकृतंचमे, जातंचमे, जनिष्यमाणं चमे, वित्तंचमे, वेद्यंचमे, भूतंचमे, भविष्यं चमे, सुगंचमे, सुपथं चमे, ऋदंचम, ऋदिश्रमे, ऋपं चमे ऋप्तिश्रमे, मतिश्रमे सुमतिश्रमे ॥ ॥ यज्ञेन कल्पताम् ॥ ॥ नमः सहमानाय निच्याधिन आच्याधिनीनां पत्रये नमी, नमी निपङ्गिणे ककु-भाय स्तेनानां पतये नमो, नमो वश्चते परिवश्चते स्तायूनां

पत्रये नमी, नमी निचराय परिचरायाऽरण्यानां पत्रये नमी, नमी निषङ्गिण इषुधिमते तस्कराणां पतये नमी, नमः सृका-यिभ्यो जिघांसद्भयो मुज्जतां पतये नमो, नमोऽसिमद्भयो नक्तश्चरद्भयः प्रकृत्तानां पतये नमी, नम उष्णीषिणे गिरि-चराय कुलुश्चानां पतये नमो ॥ नम इषुकृद्धचो धन्वकु-द्रचथवो नमो नम इषुमद्रचो धन्वायिद्रचथ वो नमो, नम आतन्वानेभ्यः प्रतिद्धानेभ्यश्च वो नमो, नम आयच्छ-द्भचोऽसद्भवश्र वो नमो, नमो विस्जद्यो विध्यद्भवश्र वो नमो, नमः खपद्भयो जाग्रझश्र वो नमो, नमः शयनेभ्य आसीनेभ्यश्र वो नमो, नमस्तिष्ठद्र्यो धावद्भचश्र वो नमो, नमः सभाभ्यः सभापतिभ्यश्च वो नमो, नमोऽश्वेभ्योऽश्वपति-भ्यश्र वो नमो ॥ ॥ अग्राविष्णु सजोषसा इमा वर्धन्तु वां गिरः, द्युन्नैर्वाजेभिरावृतम् ॥ ॥ ॐशश्चमे, मयश्रमे, प्रियश्रमे, अनुकामश्रमे, कामश्रमे, सौमनसश्रमे, भगश्रमे, द्रविणं चमे, मद्रंचमे, श्रेयश्रमे, वश्यश्रमे, यश्रथमे, यन्ताचमे, धर्ताचमे, क्षेमचमे, धृतिश्रमे, संविचमे, ज्ञातंचमे, विश्वश्रमे, महश्रमे, स्थमे, प्रस्थमे, सीरंचमे, लयथम, ऋतश्चमे, अमृतंचमे, अयक्ष्मंचमे, अनामयंचमे, जीवातुश्रमे, दीर्घायुष्त्वंचमे, अन-मित्रं च मे, अभयश्रमे, सुगंचमे, श्यनंचमे, स्वाचमे, सुदिनं चमे ॥ यज्ञेन कल्पताम् ॥ ॥ नम आव्याधिनीभ्यो विविध्यद्भयश्च वो नमो, नम उगणाभ्यस्तृंहतीभ्यश्च वो नमो, नमो वातेभ्यो वातपतिभ्यश्च वो नमो, नमो गणेभ्यो गणप-तिभ्यश्च वो नमो, नमः कुच्छ्रेभ्यः कुच्छ्रपतिभ्यश्च वो नमो,

नमो विरूपेभ्यो विश्वरूपेभ्यश्च वो नमो, नमः सेनाभ्यः सेना-नीभ्यश्र वो नमो, नमो रथेभ्यो वरूथिभ्यश्र वो नमो, नमो महद्भचोऽर्भकेभ्यश्च नमो, नमो युवभ्य आशिनेभ्यश्च वो नमो, नमः क्षुत्तृद्भयः संगृहीत्भ्यश्र वो नमो, नमस्तक्षभ्यो रथकारेभ्यश्र वो नमो, नमः कुलालेभ्यः कमीरेभ्यश्र वो नमो, नमः पुञ्जिष्टेभ्यो निषादेभ्यश्र वो नमो, नमः श्वनिभ्यो मृगयुभ्यश्च वो नमो, नमः श्वभ्यः श्वपतिभ्यश्च वो नमः॥ ।। अम्राविष्णु सजीपसा इमा वर्धन्तु वां गिरः, द्युम्नैर्वाजेभि-राष्ट्रतम् ॥ ॥ उक्चेमे, सन्ताचमे, पयश्रमे, रसश्रमे, घृतं च मे, मधुचमे, सग्धिश्रमे, सपीतिश्रमे, कृपिश्रमे, वृष्टिश्रमे, जैत्रंचम. औद्धिदंचमे, रियथमे, रायथमे, पुष्टंचमे, पुष्टिश्रमे, विभुश्रमे, प्रभुश्रमे, पूर्णचमे, पूर्णतरंचमे, कुयवंचमे, क्षितिश्रमे, अनंचम. इक्षुश्रमे, त्रीहयश्रमे, यवाश्रमे, मापाश्रमे, तिलाश्रमे, नीवा-राश्रमे, त्यामकाश्रमे, अणवश्रमे, त्रियङ्गवश्रमे, गोधृमाश्रमे, मसुराश्रमे, मुद्राश्रमे, खल्वाश्रमे ॥ ॥ यज्ञेन कल्पताम् ॥ ॥ नमो भवाय च रुद्राय च, नमः शर्वाय च पशुपतये च, नमो नीलग्रीवाय च शितिकण्ठाय च, नमो व्युप्तकेशाय च कप-दिंने च, नमः सहस्राक्षाय च शतधन्त्रने च ॥ नमो गिरि-शाय च शिपिविष्टाय च, नमी मीद्धिष्टमाय चेषुमते च, नमो हस्वाय च वामनाय च, नमी बृहते च वर्षीयसे च, नमी बुद्धाय च संबुध्वने च, नमोऽग्रयाय च प्रथमाय च, नम आशवे चाऽजिराय च, नमः शीव्याय च शीभ्याय च, नम ऊम्यीय चाऽवस्त्रन्याय च, नमो नाद्याय च द्वीप्याय च ॥

।। अग्नाविष्णू सजीपसा इमा वर्धन्तु वां गिरः, द्युम्नैर्वाजेभि-रावृतम् ॥ ॥ अक्षमा च मे, मृत्तिका च मे, गिरयश्रमे, पर्व-ताश्रमे, सिकताश्रमे, वनस्पतयश्रमे, हिरण्यश्रमे, अयश्रमे, सीस-श्चमे, त्रपुश्रमे, श्यामंचमे, लोहितायसंचमे, अग्निश्रम, आप-श्रमे, वीरुधश्रम, ओषधयश्रमे, कृष्टपच्यश्रमे, अकृष्टपच्यश्रमे, ग्राम्याश्रमे, पश्च आरण्याश्रमे, वित्तंचमे, वित्तिश्रमे भृतंचमे, भृतिश्रमे, वसुचमे, वसतिश्रमे, कर्मचमे, शक्तिश्रमे, अर्थ-श्रम, एमश्रम, इत्याचमे, गतिश्रमे, ॥ ॥ यज्ञेन कल्पताम् ॥ ।। नमो ज्येष्ठाय च कनिष्ठाय च, नमः पूर्वजाय चापरजाय च, नमो मध्यमाय चाऽप्रगल्भाय च, नमो बुध्याय च जधन्याय च, नमः सोभ्याय च प्रतिसर्याय च, नम आशुषेणाय चाशुर-थाय च ।। नमो बिल्मिने च कवचिने च, नमो वर्मिणे च वरूथिने च, नमः शूराय चावभेदिने च, नमः श्रुताय च श्रुतसेनाय च, नमो याम्याय च क्षेम्याय च, नम उर्वर्याय च खल्याय च, नमः श्लोक्याय चावसान्याय च, नमः श्रवाय च प्रतिश्रवाय च, नमो वन्याय च कक्ष्याय च ॥ ॥ अग्रा-विष्णु सजीपसा इमा वर्धन्तु वां गिरः, द्युम्नैर्वाजेभिरावृतम् ॥ ॥ अग्निश्रम इन्द्रथमे, सोमश्रम इन्द्रथमे, सविताचम इन्द्रथमे, सरस्वती चम इन्द्रथमे, पूषा चम इन्द्रथमे, बृहस्पतिथम, इन्द्रश्रमे, मित्रश्रम इन्द्रश्रमे, वरुणश्रम इन्द्रश्रमे, धाताचम इन्द्रश्रमे, लष्टा चम इन्द्रश्रमे, मरुतश्रम इन्द्रश्रमे, विश्वेदेवा-अम इन्द्रश्रमे पृथिवीश्रम इन्द्रश्रमे, अन्तरिक्षं चम इन्द्रश्रमे, घौश्रम इन्द्रश्रमे, समाश्रम इन्द्रश्रमे, नक्षत्राणि चम इन्द्रश्रमे.

दिशश्रम इन्द्रश्रमे ॥ ॥ यज्ञेन कल्पताम् ॥ ॥ नमो दुन्दुभ्या-यचाऽहनन्याय च, नमो धृष्णवे च प्रमृशाय च, नमो निषि-ङ्गिणे चेषुधिमते च, नमस्तीक्ष्णेषवे चायुधिने च, नमः सायु-धायच सुधन्वनेच ।। नमः सृत्याय च पथ्याय च, नमः काट्याय च नीप्याय च, नमी नाद्याय च वैशन्ताय च, नमः कुल्याय च सरस्याय च, नमः क्र्याय चावव्याय च, नमो वर्ष्याय चाऽवर्ष्याय च, नमो मेघ्याय च विद्युत्याय च, नमो वीध्याय चातप्याय च, नमी वात्याय च रेष्म्याय च, नमी वास्तव्याय च वास्तुपाय च ॥ ॥ अग्नाविष्णू सजीपसा इमा वर्धन्तु वां गिरः, द्युम्नैर्वाजेभिराष्ट्रतम् ॥ ॥ अंग्रुश्रमे, रिव्मश्रमे, दाभ्यश्रमे, अधिपतिश्रम, उपांशुश्रमे, अन्तर्यामश्रम, ऐन्द्रा-वायवश्रमे, मैत्रावरुणश्रम, आश्विनश्रमे, प्रतिप्रस्थानश्रमे, शुक्र अमे, मन्थीचम, आग्रायणअमे, क्षुल्लकवैश्वदेवअमे, घुवअमे, वैश्वानरश्रम, ऐन्द्राग्रश्रमे, वैश्वदेवश्रमे, मरुत्वतीयश्रमे, महे-न्द्रीयश्रमे, सावित्रश्रमे, सारखतश्रमे, पत्नीवतश्रमे, हारियोजः नश्रमे ॥ ॥ यज्ञेन कल्पताम् ॥ ॥ नमः सोमाय च रुद्राय च नमस्ताम्राय चारुणाय च, नमः शङ्गवे च पशुपतये च, नम उग्राय च भीमाय च, नमो हन्ने च हनीयसे च, नमो ज्यवधाय च दूरेवधाय च, नमो वृक्षेभ्यो हरिकेशेभ्यो, नमस्ताराय, नमः शम्भवे च मयोभवे च, नमः शङ्कराय च मयस्कराय च ॥ नमः शिवायच शिवतराय च, नमः किंशल्याय च क्षय-णाय च ॥ ॥ अमाविष्णु सजीपसा इमा वर्धन्तु वां गिरः. द्युम्नैर्वाजेभिरावृतम् ॥ ॥ इध्मा च मे, सुचश्रमे, चमसश्रमे.

वायव्यानि च मे, द्रोणकलशश्रमे, प्तभृचमे, अपूतभृचमे, ग्रावाणश्रमे, अधिपवणश्रमे, अवभृथश्रमे, स्वगाकारश्रमे ॥ ।। यज्ञेन कल्पताम् ।। ।। नम इरिण्याय च प्रपथ्याय च, नमः पुलिस्तिने च कपर्दिने च, नमो गोध्याय च गृह्याय च, नम-स्तल्प्याय च गेह्याय च, नमः पर्यायचावर्याय च, नमः प्रत-रणाय चोत्तरणाय च, नमस्तीध्यीय च कुल्याय च, नमः फेन्याय च शब्प्याय च, नमः सिकत्याय च प्रवाह्याय च, नमो हृद्य्याय च निवेष्प्याय च, नमः काट्याय च गहरेष्ट्याय च, नमः शुष्ट्याय च हरित्याय च, नमो लोप्याय चोलप्याय च, नमः पांसव्याय च रजस्याय च नमः सम्यीय चोम्यीय च, नमः पर्ण्याय च पर्णशादाय च, नम आखिदते च प्रखि-दते च, नमोऽभिन्नते चापगुरमानाय च, नम आखिदाय च विखिदाय च नमो वः किरिकेभ्यो देवानां हृद्येभ्यो, नमो विचितुत्केभ्यो, नमो विक्षीणकेभ्यो नम आनिहतेभ्यः ॥ ॥ अग्नाविष्णु सजोषसा इमा वर्धन्तु वां गिरः, द्युस्नैर्वाजेभिरावृतम्।। अग्निश्रमे, घर्मश्रमे, अर्कश्रमे सूर्यश्रमे, प्राणश्रमे, अश्वमेघश्रमे, पृथिवीचमे, दितिश्रमे, अदितिश्रमे, द्यौश्रमे, शक्तरीरज्जलयो दिश्रश्रमे, यज्ञेन कल्पतां, व्रतं चर्तश्र संवत्सरश्र तपश्राहोरात्र, ऊर्वष्टीवे बृहद्रथन्तरश्रमे ॥ ॥ यज्ञेन कल्पताम् ॥ ॥ द्रापे अन्धसस्पते दरिद्र नीललोहित, आसां प्रजानामेषां पुरुषाणा-मेषां पश्नां माभैर्मा रुड्मा नः किश्चनाडममत्, इमा रुद्राय तवसे कपर्दिने क्षयद्वीराय प्रभरामहे मतीः । यथा नः शमड-सिंद्वपदे चतुष्पदे विश्वं पुष्टं ग्रामे असिन्ननातुरम्। या ते रुद्र

शिवा तनः शिवा विश्वाहभेषजीः, शिवारुद्रस्य भेषजी तया नो मृड जीवसे। परि णो रुद्रस्य हेतिर्वृणक्त परित्वेषस्य दुर्म-तेरघायोः, अवस्थिरा मघवद्यस्तनुषु मीद्धस्तोकाय तनयाय मृड । मीडुष्टम शिवतम शिवो नः सुमना भव, परमेवृक्ष आयु-थिविधाय कृत्तिं वसान आचर पिनाकम् । विश्रदुचर विकि-रिक विलोहित नमस्ते अस्तु भगवः, यास्ते सहस्रं हेतयोऽन्ये-उसिन्नव पान्तु ताः ॥ ॥ अग्राविष्णू सजोषसा इमा वर्धन्तु वां गिरः, द्युम्नैर्वाजेभिरावृतम् ॥ ॥ गर्भाचमे, वत्साचमे, त्रयविचमे, त्रयवी चमे, दित्यवाट चमे, दित्यौहीचमे, पश्चा-विचमे, पञ्चावीचमे, त्रिवत्साश्रमे, त्रिवत्सश्रमे, तुर्यवादचमे, तुर्योहीचमे, पष्टवाट्चमे, पष्टौहीचम, उक्षाचमे, वशाचमे, अनद्वांश्रमे, धेनुश्रम, ऋषभश्रमे, वेहचमे ॥ ॥ यज्ञेन कल्पन ताम् ॥ ॥ सहस्रधा सहस्राणि हेतयस्तव बाह्रोः, तासामीशानी भगवः पराचीना मुखाकुरु ॥ असंख्याताः सहस्राणि ये रुद्रा अधिभूम्याम्, तेषां सहस्रयोजनेऽव धन्वानि तन्मसि ॥१॥ येऽसिन्महत्यऽर्णवेऽन्तरिक्षे भवा अघि, तेषां सहस्रयोजनेऽव धन्वानि तन्मसि ॥ २ ॥ ये नीलग्रीवाः श्वितिकण्ठा दिवं रुद्रा उपाश्रिताः, तेषां सहस्रयोजनेऽव धन्वानि तन्मसि ॥ ३ ॥ ये नीलग्रीवाः शितिकण्ठाः शर्वा अधःक्षमाचराः, तेषां सहस्रयी-जनेऽव धन्वानि तन्मसि ॥ १ ॥ ये वनेषु शिष्पिञ्चरा नील-श्रीवा विलोहिताः, तेषां सहस्रयोजनेऽव धन्वानि तन्मसिन।५॥ येऽनेषु विविध्यन्ति पात्रेषु पिवतो जनान्, तेषां सहस्रयोज-नेऽव धन्वानि तन्मसि ॥ ६ ॥ ये भूतानामधिपतयो विशि-

खासः कपर्दिनः, तेषां सहस्रयोजनेऽव धन्वानि तन्मसि ॥७॥ ये पथीनां पथि रक्षय ऐड मृदाय न्युधः, तेषां सहस्रयोजनेऽव धन्वानि तन्मसि ॥ ८ ॥ ये तीर्थानि प्रचरन्ति सकावन्तो निषिक्षिणः, तेषां सहस्रयोजनेऽव धन्वानि तन्मसि ॥९॥ य एतावन्तो वा भूयांसो वा दिशो रुद्रा वितिष्ठिरे, तेषां सहस्र-योजनेऽव धन्वानि तन्मसि ॥ १० ॥ ॐनमो अस्तु रुद्रेभ्यो ये दिवि, येषां वर्षमिषवस्तेभ्यो दश प्राचीर्दश दक्षिणा दश प्रतीचीर्दशोदीचीर्दशोध्वीस्तेभ्यो नमो अस्तु, ते नो मृडयन्तु, ते यं द्विष्मो यश्रनो द्वेष्टि तमेषां जम्मे दध्मः ॥ १ ॥ ॐनमो अस्तु रुद्रेभ्यो ये अन्तरिक्षे, येषां वातमिषवस्तभ्यो दश प्राची-देश दक्षिणा दश प्रतीचीर्दशोदीचीर्दशोध्यास्तिभ्यो नमो अस्तु, ते नो मृडयन्तु ते यं द्विष्मो यश्च नो द्वेष्टि तमेषां जम्मे दध्मः ॥२॥ ॐनमो अस्तु रुद्रेभ्यो ये पृथिव्यां येषामऽन्नमिषवस्तेभ्यो, द्श प्राचीर्वश दक्षिणा दश प्रतीचीर्दशोदीचीर्दशोध्वीस्तेभ्यो नमो अस्तु ते नो मृडयन्तु ते यं द्विष्मो यश्च नो द्वेष्टि तमेषां जम्मे दध्मः ॥ ३ ॥ ॥ अग्राविष्णू सजीपसा इमा वर्धन्तु वां गिरः, द्युम्नैर्वाजेभिरावृतम् ॥ ॥ एकाचमे, तिस्थमे, तिस्थमे, त्रयस्त्रिश्चमे, चतस्रथमे, अष्टौचमे, अष्टचमे, अष्टाचत्वारिंश-चमे, वाज्य, प्रसवश्राऽपिजश्र क्रतुश्र वाक्पतिश्र वसुश्र खर्मीर्थी मृर्ध्वा वैयशनो व्यथान आन्त्योऽन्त्यो भौवनो अवनस पतिः प्रजापतिरिंघपतिरियन्ते राण्मित्रो यन्तासि यमन ऊर्जेत्या वृष्ट्यै त्वा प्रजानां त्वाऽधिपत्याय, आयुर्यज्ञेन कल्पतां, मनो मज्ञेन कल्पतां, प्राणो यज्ञेन कल्पतां चक्षुर्यज्ञेन कल्पतां, श्रोत्रं

यज्ञेन कल्पतां, वाग्यज्ञेन कल्पतामाऽऽत्मा यज्ञेन कल्पतां त्रह्या यज्ञेन कल्पतां, पृष्ठं यज्ञेन कल्पतां, यज्ञो यज्ञेन कल्पताम् ॥ ऋक्च सामश्र स्तोमश्र यज्ञश्र बृहद्रथन्तरश्र खर्देवा अगन्म प्रजा-पतेः प्रजा अभूवं न अभूम वेद्स्वाहा ॥ ॥ "वाजस तु प्रसवा इति पद्" ॥ ॥ ॐ विश्वे अद्य मरुतो विश्व ऊतीर्विश्वे भवन्त्व प्रययः समिद्धाः । विश्वे मादेवा अवसा गमित्रह विश्वमस्तु द्रविणं वाजे असिन् । औं मा वाजस्य वाजेस्यनु वाजो मा सप्त प्रदिश्रश्वतस्रो वा परावतः। वाजो मा विश्वेदेवैर्ध-नसाता इहावतु, वाजो मे अद्य प्रसुवातिदानं वाजो देवा न्हविषा वर्धयाति, वाजस हि प्रसवेनान्नमिति विश्वा आशा वाजपतिर्जयेयम्, वाजः पुरस्तादुत मध्यतो नो वाजो देवान-तुभिः कल्पयाति, वाजस्य हि प्रसवेनान्नमेति सर्वा आशा वाजपतिर्भवेयम् ॥ सं मा सृजामि पयसः पृथिव्याः सं मा स्जाम्यद्भिरौपधीभिः सोहं वाजस्य नौम्यग्नेः ॥ ॥ "तेजोसि ॥" पयः पृथिन्यां पय ओषधीषु पयो दिन्यन्तरिक्षे पयोधाः। पय-स्वतीः प्रदिशः सन्तु मह्मम् ॥ तर्पणम् ॥ मद्यं पीत्वा गुरुदारांश्र गत्वा स्तेयं कृत्वा ब्रह्महत्यां विधाय । मसच्छन्नो भस्रशय्यां शयानो रुद्राध्यायी मुच्यते सर्वपापैः ॥ नित्यं दण्डी नित्यय-ज्ञोपवीती नित्यं ध्याला भसना कर्मबन्धी। हद्रं दृष्टा देवमी-

⁹ आधुनिकैः कतिभिरन्विष्टः पाठोयम् ॥ ॥ आ मा वाजस्य प्रसवो जगम्या दाऽमा द्यावापृथिवी विश्वरूपे । आ मा गन्तां पितरा मातरा चा मा सोमो अमृतत्वेन गम्यात् ॥ २ ॥ वाजस्य चु प्रसवे मातरं महीमदितिं नाम वचसा करामहे । यस्यामिदं विश्वं भुवनमाविवेश तस्यां नो देवः सविता धर्मसाविवत्

शानमुग्रं याति स्थानं तेन साकं तदीयम् ॥ अनेन मन्त्रपाठे-नात्मनो वाब्यनःकायोपार्जितपापनिवारणार्थममुककामनासि-द्धार्थं, भगवान्, भवो देवः ८ शतरुद्रेश्वरः, मृत्युज्जयभद्दारकः पार्वतीसहितः परमेश्वरः शीयतां शीतोऽस्तु ॥

(विस्तीर्णतर्पणम्) नमस्ते रुद्र इत्येतत्सर्वोपद्रवनाशनम् । सर्वशान्तिकरं श्रोक्तं महापातकनाशनम् ॥ रक्षोनं च यशसं च लक्ष्म्यायुःपृष्टिवर्धनम् । अध्यवोचिदित्यनेन रक्षा साद्या-चितस्य च ॥ सिद्धार्थकानां क्षेपेण पथि चैतत्सदा पठेत्। क्षेमेण खगृहानेति सर्ववाधाविवर्जितः ॥ असौ यस्ताम्र इत्येत-त्पठेनित्यं दिवाकरम् । उपतिष्ठेत धर्मज्ञः सायं प्रातरतिन्द्रतः ॥ अनमक्षयमामोति दीर्घमायुश्च विन्दति । प्रमुश्च धनुरित्येत-त्पिक्किरायुधमत्रणम् ॥ रिपूणां भक्कदं युद्धे नात्र कार्या विचा-रणा। मा नो महन्त इत्येतद्वालानां शान्तिकारणम्।। नमो हिरण्यबाहवेऽनुवाकैः पड्डिरेव च । राजिकांस्तिलतैलाक्ता-ञ्जुहुया च्छत्रुनाशनम् ॥ नमो वः किरिकेभ्यश्च हुत्वा पद्मलक्षं नरः । राज्यलक्ष्मीमवामोति नात्र कार्याविचारणा ।। बिल्वानां लक्षहोमेन कनकं बहु विन्दति। इमा रुद्रायेति तिलैः कृत्वा होमं विचक्षणः ॥ शीघ्रमेव महाभाग धनमाप्तोत्यचिन्तितम् । अनेनैव च मन्त्रेण दुर्वाहोमेन मानवः ॥ सर्वन्याधिविनिर्धको भयान्सर्वीन्व्यपोहति । जटारोहेण चेध्मानां या ते रुद्र शिवा तनुः । हुत्वाऽयुतं च धर्मज्ञः पुत्रं प्राप्तोत्यभीष्सितम् । पञ्चाताः सहस्राणि मत्रैः स्यादामिचारिकम् ॥ नमोस्तु भ्य इति प्रोक्ता प्रत्यिङ्गरा परा । पाठमात्रं पठेनित्यं रुद्रा-

ध्यायस्य मानवः ॥ सर्वदुःखविनिर्मुक्तः सर्वसम्पत्समन्तितः । यं यं चिन्तयते कामं तं तं प्राप्तोति निश्चितम् ॥ इह लोके तथा चान्ते रुद्रलोकं स गच्छति ॥ अनेन मत्रपाठेनात्मनो वाङ्मनःकायोपार्जितपापनिवारणार्थममुक्तकामनासिद्धार्थं भग-वान्भवो देवः ८ अघोरः तत्पुरुषः सद्योजातः वामदेवः असुर-बलहा ईशानः बहुरूपः विश्वरूपः त्रयम्बकः त्रिनेत्रः त्रिश्चल-हस्तः महामृत्युङ्मयभद्दारकः शतरुद्रेश्वरः वृषभवाहनः सानु-चरः सपरिवारः पार्वतीसहितः परमेश्वरः प्रीयतां प्रीतोऽस्तु ॥ इति चमकानुवाकम् ॥

*CC-0. Narinder Safaya Collection. Digitized by eGangotri